No. 2498 Zaterdag 5 December 1931. 48ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

De ambtenaren salarisregeling.

Dat het stukje opgenomen onder dit hoofd in ons blad van 14 November onweersproken zou blijven hadden we geenszins verwacht.

We hadden dan ook den ongenoemden medewerker van te voren reeds gezegd, dat hij met de noodige in te komen stukken zou hebben rekening te houden. We staan hier gaarne hoor en wederhoor toe.

Een der inzenders zond ons het volgende toe over de salarissen der loodsen.

1e. District (Delfzijl) max. fl 3.300.—
2e District (Terschelling-Harlingen enz.) max. fl 3.300.—
3e. District (Helder Ymuiden-Amsterdam max. **fl 3.900.—**
4e. en 5e[1]. Dictricten (Rotterdam en alle havens a/d Waterweg Brouwers haven, Dordrecht enz.) max. **fl 3.900.—**
6e. District (Vlissingen alle havens a/d Oost en Westerschelde, Antwerpen, Terneuzen-Gent enz.) max. **fl 3.900.—** [1]
Daarbij wordt als inkomsten gerekend fl 150.— jaarlijks wegens genoten voeding gedurende de loodsreizen aan boord der loodsvaartuigen en vreemde schepen en waarvan ook belasting geheven wordt en hetwelk ook in uitdrukking komt op de pensioen grond slag zoodat het maximum gesteld moet worden op: **fl 4.050.—** [1]

Tevens heeft de Rijkszeeloods nog uitzicht op bevordering naar ancieniteit tot loodsschipper 1e. klasse hetwelk gewaardeerd wordt met maximaal **4.500.—**

Daarbij kan ik met een gerust geweten verklaren dat minstens (95%) van het totaal aantal Rijksloodsen thuis behooren in de vier laatste Districten, welke ook de meest belangrijke vaarwaters en havens omvatten en zelfs buiten de grenzen (Zie Schelde).

En daar men toch aan het vergelijken is, kunnen, wij loodsen, ons het best vergelijken **met de Rotterdamsche gemeentelijke havenloodsen** [a] daar de werkzaamheden alhier, naar mijn inzien, het meest daarmede overeenkomen; en dan nog zonder hulp middelen, zooals sleepbooten, te Rotterdam regelmatig gebruikt worden.

De Rotterdamsche gemeentelijke havenloods heeft een maximum bezoldiging van fl 4.200.— jaarlijks, ongerekend de emolumenten, zooals daar is fl 1.— per geloodst schip en dat zijn er maandelijksch en per loods heel wat, en dan zijn zij, indien ik mij niet vergis, vrij van storten van premie voor pensioen.

En ten slotte (altijd nog aan het vergelijken) als wij naar naar het buitenland kijken, Engeland, Frankrijk, België het arme Duitschland en de Skandinavische landen zijn de Nederlandsche loodsen maar baby's, wat bezoldigingen en inkomsten betreft, terwijl algemeen bekend is, dat de Nederlandsche rijksloods internationaal een goede naam heeft.

P. S. Veroorlooft mij nog een opmerking s. v. p:

Een uitwonend verpleegster is lang nog geen kraamverpleegster en een kraamverpleegster is lang nog geen vroedvrouw zoodat ik maar zeggen wil, dat die vergelijking wel erg mank gaat.

Een Curacaosche loods is het meest te vergelijken met een R-damsche havenloods, met dit verschil: dat wij geen sleepboothulp gebruiken, en wat dat zeggen wil moet gij maar eens bij gezagvoerders van groote tankers informeeren, ook doen wij hier zeeloodsdienst.

Een R-damsche havenloods heeft fl 4200 salaris, en kan berekend worden op minstens fl 5000 p.j. meegerekend zijn emolumenten.

Een zeeloods derde, vierde, vijfde en zesde district fl 3900, met de kans om loodsschipper te worden fl5000 p.j.

Onze medewerker antwoordde hierop:

We hebben, om de vergelijking zoo zuiver mogelijk te houden die ambten vergeleken, waarvoor ongeveer dezelfde vooropleiding praktijk, geschiktheid en verantwoordelijkheid wordt geeischt.

Omtrent den loodsdienst kregen we onze inlichtingen van deskundigen op scheepvaartgebied: gezagvoerders en stuurlieden. die èn hier èn in het moederland op dit terrein goed waren georiënteerd. Afgaande op deze inlichtingen, leek ons als vergelijkend salaris het door ons vermelde het meest juiste,

1. Dit max. salaris is in de regeling opgenomen in staatsblad No 467 vermeld als f 3700.

2 Dit maximun salaris bedraagt volgens genoemd staatsblad voor het 1e en 2e district f 4400, van de overige districten f 4800.

3. Zoo zouden we door kunnen gaan: De werkkring van een ingenieur hier is ongeveer gelijk aan die van een ingenieur bij de gemeente Rotterdam. Het salaris van laatstgenoemde bedraagt f 7000. . . enz. De vergelijking is echter niet getrokken met gemeentelijke salarisregeling van Rotterdam, doch met de rijksregeling.

4. De wijkzusters als door schrijver bedoeld, zijn geen rijksambtenaren doch verpleegsters van de vereeniging „Het Groene Kruis". Een uitwonend verpleegster" is een verpleegster werkzaam b.v. in een academische verpleegingsinrichting, doch extern. Daar er, voor zoover ons bekend is, geen „rijks-vroedvrouwen" bestaan, hebben we in verband met gelijkwaardigheid in opleiding en praktijk deze rijksambtenaren als vergelijking gekozen.

Ook ontvingen we nog een schrijven, wat wees op eene onjuistheid in bedoeld overzicht inzake directeur gevangenis. Het luidde:

Afgescheiden van het feit dat het maximum-salaris van een directeur van een gesticht 4e klasse in Holland is F. 3400.— en niet F. 3200.—, moet de positie van een directeur der Strafgevangenis en het Huis van Bewaring op Curaçao, wat gestichtscapaciteit betreft, vergeleken worden met een gesticht derde klasse in Holland (maximum salaris F, 4200.) en voor de werkkring met een gesticht 2e klasse (maximum salaris F. 4800.—)

Het verschil in procenten uitgedrukt zal dan belangrijk minder zijn dan 106 %.

Waarop onze medewerker antwoordde:

Het schrijven raakt o. i. niet den kern der zaak. In ons staatje hebben we n. l. de vergelijking telkens getrokken tusschen de betrekking *hier* en de betrekking die de betreffende ambtenaar *in het moederland* vervulde, volgens opleiding en capaciteit vervuld zou kunnen hebben, of na terugkeer in moederlandschen dienst zal vervullen.

Volgens door ons bekomen inlichtingen, was de betreffende functionaris gerequireerd uit de directeuren der 4e klasse.

De rijksregeling, opgenomen in staatsblad 467 van het jaar 1925, gaf het door ons vermelde salaris. Dit kan natuurlijk sindsdien iets zijn gewijzigd.

Als de schrijver echter aankomt, dat onze bovenvermelde inlichtingen niet juist zijn, dan moeten we natuurlijk toegeven dat de vergelijking in zijn geval onzuiver is.

Uit dit schrijven blijkt dit nog niet.

Over hetzelfde salaris ontvingen we van Aruba ook nog een schrijven, wat nu juist niet klopt met het voorgaande, het luidt: Medewerker!

In de Amigoe van 21 November 1931 geeft U een staatje te zien wat niet juist is.

Het ware beter voor U geweest, eerst bij de betrokkenen te informeeren, of het juist was wat U neer ging zetten, dan had U een scheeve verhouding kunnen voorkomen.

U vergelijkt een loods uit het eerste district in Holland d.i. Delfzijl met een loods op Curaçao.

Om in praktische beschouwingen te vervallen zou te veel plaats in nemen; maar laat ik U zeggen dat het nergens op lijkt.

De uitgezonden loodsen zijn dan ook voor het overgroote gedeelte van R-dam en A-dam, met gemiddeld 15 dienstjaren, toen zij een paar jaar geleden uitkwamen.

Verder ontvingen we nog het volgende:

Onderteekend A. Ris. Aruba.

Zooals ik uit het stuk meende te lezen was het de bedoeling dat herziening der salarissen zou moeten plaats hebben naar evenredigheid der onderscheidenlijke functies.

In de eerste plaats zou ik dit willen vragen:

Zijn de groepen van genoemde ambtenaren in Nederland naar evenredigheid van de te presteeren diensten als zoodanig gesalarieerd? Zoo niet, dan is men niet op den goeden weg om deze salarissen te gebruiken als maatstaf voor het vaststellen van hun salaris wanneer zij eventueel hier op Curacao te werk worden gesteld.

Eerst dan wanneer het salaris in Nederland behoorlijk naar evenredigheid is vastgesteld, eerst dan kan men er toe overgaan om die zelfde groepen van ambtenaren hier op Curacao in gelijk verband salarieeren.

Verder kan het ook gebeuren dat er veel verschil bestaat tusschen het werk hier en in Nederland. Om een voorbeeld te geven: (Ik wil echter in het geheel niet beweren dat mijn vergelijking juist is, het is echter een voorbeeld.)

Een zeeloods 1e distr. in Nederland (salaris f 3300) zal in Nederland meer verantwoording hebben en onder moeilijker omstandigheden werken dan hier op Curacao.

Een onderwijzer met hoofdacte in Nederland (salaris f 3100) zal, wanneer hij op Curacao geplaatst wordt, zijn taak belangrijk verzwaard zien. In zoo'n geval zou het natuurlijk billijk zijn dat dezelfde financieele verhouding tusschen deze beide ambtenaren niet dezelfde zou zijn als die, die bestond tusschen hen in Nederland. Het salaris van onderwijzer zou dan ook met meer percenten omhoog moeten gaan dan dat van den loods.

Verder meen ik gezien te hebben dat uw medewerker reeds bezig is geweest de verschillende functies tusschen die in Nederland en op Curaçao te klassificeeren. In hoeverre hij hier in geslaagd is, weet ik niet, dat zouden de onderscheidenlijke genoemde personen het best kunnen beoordeelen, doch een paar wil ik toch wel bezien.

Zoo noemt hij een uitwonend verpleegster en een vroedvrouw in een adem. Dit is niet juist, want verricht een verpleegster en een vroedvrouw hetzelfde werk? Een verpleegster verricht toch geen verlossingen. Dat een vroedvrouw wel kan verplegen is geen reden om deze beide functies op een lijn te stellen.

Dan de salarieering. In Amsterdam is naar mijn meening de gemeentelijke vroedvrouw in de 5de loongroep der ambtenaren geplaatst met een salaris van 3000 gulden. Wanneer we dit bezien dan is de verhouding in percenten niet 233 maar 100, dus nog al belangrijk minder.

Dan zou ik de functie van Onderinspecteur van politie willen bezien. (salaris F 5568). Deze wordt door Uw medewerker gelijk gesteld met een Majoor der Rijksveldwacht in Nederland.

Wat deze gelijkstelling van functie betreft daar wil ik het niet over hebben, maar wel over de salarieering. Wat is het geval: De onderinspecteurs zijn genomen uit de steden Amsterdam, Rotterdam en Den Haag. Deze moesten komen uit den rang dien was gelegen tusschen agent en Inspecteur van politie. Deze rang droeg in Amsterdam den naam van Brigadier en in Rotterdam dien van Hoofdagent. Dus laten we dan maar aannemen dat zij hier op Curaçao in dezelfde functie zijn. Een brigadier in Amsterdam heeft een salaris van F 3250, dus dan wordt die verhouding aanmerkelijk slechter en is het verschil in percenten slechts 70 instede van 90, zooals uw medewerker schreef, terwijl dit cijfer bij nader bezien nog nog niet eens juist was daar het verschil der cijfers 2600 — 5560 zelfs 114 percent bedraagt.

Verder aannemende dat de overige cijfers juist zijn, dan lijkt het ook mij onbillijk dat er verschilcijfers zijn die slechts 29 en 36 aanwijzen, terwijl andere 177 en 149 aanwijzen. Dit is natuurlijk ook geen verhouding, doch laten we dan ook aannemen dat de functie niet, doch de arbeid slechts mag domineeren tot vaststelling van het salaris. Iemand die dan ook een functie bekleed waarin hij geen voldoende arbeid vindt, kan mijn inziens ook nooit verlangen dat dat salaris hem verstrekt wordt, hetgeen hij zou moeten hebben wanneer hij al zijn krachten er aan zou moeten geven. Het hebben van nevenbetrekkingen en allerlei bijbaantjes zou dan tevens afgeloopen zijn bij vollen arbeid.

In principe ben ik het echter geheel met uw medewerker eens, dat er geen groot verschil mag bestaan tusschen de verschillende functies onderling.

Naschrift.

Hierboven hebben we slechts enkele inzenders weergegeven, maar we hebben ook nog verschillende mondelinge gesprekken gehad, waarvan echter de inhoud overeenkwam met wat in bovengenoemde inzendingen geschreven is.

Doch ook nog andere ingekomen stukken kwamen ons ter tafel meer in den geest van het laatst bovenstaande stuk, die eens met het artikel van 14 November, nog andere beschouwingen hebben over het Salarisvraagstuk, welke stukken we in onze 4e pagina hebben opgenomen.

Men ziet hier wel uit dat de salarisregeling een quaestion brûlante is, en niet minder een zeer moeilijk vraagstuk. Schrijven over Salarisregeling is, zooals blijkt, knuppelen in een hoenderhok.

Vergelijkingen gaan natuurlijk altijd mank. Maar de inzenders hadden goed in het oog moeten houden, dat het vergelijkend staatje gemaakt werd in vergelijking met de **rijks**regeling, die in 1925 gemaakt werd na een uitgebreide studie en in overleg met de verschillende ambtenaren organisaties. We mogen van deze regeling wel ver onderstellen, dat zoo ten naaste bij, de juiste verhouding der verschillende groepen tot uitdrukking gekomen is.

Maar gaat men vergelijken met provinciale, gemeentelijke of particuliere regelingen, dan worden de vergelijkingen kreupel, zooals onze medewerker boven in het antwoord aan de loodsen laat uitkomen.

Ook vergelijkingen met eventueele hoogere benoemingen (met misschien 1 % kans) of het wijzen op emolumenten gaat niet op.

De vergelijking van de vroedvrouwen, lijkt ons in het staatje van onze medewerker, wel wat scheef, daar deze in Holland hoofdzakelijk hun inkomen hebben van de particuliere practijk, waar natuurlijk moeilijk een basis voor te stellen is. Zeker is, dat op aanbiedingen van een salaris van f 4800 geen Hollandsche vroedvrouwen hier te krijgen waren. Wat echter op dit soebatten gezegd kan worden daarvoor verwijzen we naar de artikelen in ons 4e blad.

Centraal Katholiek Koloniaal Bureau.

Waar de Indische Missievereeniging zich tot concreet doel gesteld heeft de indirecte missioneering van Indië, was vanzelfsprekend, dat zij er over dacht om de indirecte missioneering te concentreeren in een centraal bureau. Nadat eerst in het hoofdbestuur der Indische Missievereening de oprichting van dat bureau van alle kanten was bekeken en onderzocht, nadat verder het Doorluchtig Episcopaat van Nederland de oprichting van een dergelijk bureau had goedgekeurd en den weg geopend had tot de financieele mogelijkheid dier oprichting, ook de Kerkvoogden in Indië verklaard hadden zich daarmede te kunnen vereenigen, werd door de H. H. Excellenties, de bisschoppen van Nederland de benoeming van prof. P. G. Groenen uit Warmond tot directeur van het Centraal Katholiek Koloniaal Bureau goedgekeurd en den 28sten Augustus voor den notaris de stichtingsakte gepasseerd. Daarbij werd het C. K. K. B. gesteld onder het bestuur van het dagelijksch bestuur der Indische Missievereeniging, n. l. den voorzitter, mr. dr. Koolen, den penningmeester, dr. J. F. A. M. Buffart, den secretaris, P. G. Groenen en twee vertegenwoordigers der in Indië missionneerende Orden en Congregaties, momenteel den Hoogeerwaarden Pater Provinciaal der Paters Jezuiten en dien der Paters Redemptoristen. Met September werd het huis in de Laan Copes van Cattenburgh 76 betrokken en aldaar is nu het Centraal Katholiek Koloniaal Bureau gevestigd.

Dat C. K. K. B. beoogt te wezen een consultatie- en propagandabureau voor onze overzeesche gewesten en wel in den meest uitgebreiden zin des woords. Zoowel dus op Oostals op West-Indië is dat propageeren en consulteeren gericht en allereerst in betrekking tot de Missie in die gewesten. Het C. K. K. B. is opgericht door de Indische Missievereeniging en heeft dus het werk daarvan voort te zetten en uit te breiden en wel door moreelen steun te verleenen aan hen die daar in onze Indiën het katholieke geloof verkondigen. Zoo zal het de belangen der Missie in Oost en West bij de regeering hier te lande behartigen en voorlichting geven over verschillende aangelegenheden met betrekking tot de Missie in die gewesten. Vergemakkelijkt wordt voorzeker die taak door het feit, dat ook in Oost-Indië, met November a.s. een groot en goed geoutilleerd bureau gaat opgericht worden, waar én de algemeene zaken der Missiën aldaar én de belangen van het bijzonder onderwijs zullen behartigd worden.

Tusschen het bureau in Indië en dat in Nederland zal een innig contact bestaan; wederkeerig zullen beide bureaux elkander volledig op de hoogte houden, zoodat én regeering én de vertegenwoordigers der katholieken in de Staten-Generaal bij het C. K. K. B. het oordeel der Kerkvoogden in de Missie kunnen vernemen. Van zelf behoort het dus tot de taak van het Bureau allerlei gegevens over de Missiën in Oost- en West-Indië te verzamelen en daarnaast ook de aandacht van Nederland's katholieken te vestigen op het missiewerk aldaar, welk missiewerk helaas nog maar al te onbekend is. Zeker, de missieplicht van iederen katholiek is algemeen en de Pausen hebben daaraan een richtlijn gegeven door boven en vóór alle andere missiewerken te stellen de drie centrale Pauselijke genootschappen, maar is aan dien plicht voldaan, dan komen toch de particuliere missiewerken aan de beurt. Schreef Kardinaal Van Rossum niet, „ook deze moeten door diegenen die daartoe in staat zijn, krachtig worden gesteund; en daar schrijft de wet der liefde voor, dat degenen, die zich met onze eigen koloniën bezig houden, de voorkeur hebben."

In het Centraal Katholiek Koloniaal Bureau is tevens gevestigd het secretariaat der Indische Missievereeniging, zoodat ook daar de redactie gevestigd is van het Koloniaal Missietijdschrift, vandaar ook uitgaat de leiding van den Indischen Leergang aan de St. Ludgerus-kweekschool te Hilversum, waar voor de hoofdakte worden opgeleid zij, die bestemd zijn voor het gesubsidieerd bijzonder onderwijs in Indië. Wat de voorziening van leerkrachten voor het bijzonder onderwijs in Indië betreft, dit zal geheel in overleg en samenwerking gebeuren met den heer P. W. van Schendel te 's Gravenhage, bij wien gevestigd is het informatie-bureau van den Katholieken Onderwijzersbond in Indië.

Met het behartigen echter der Missie-belangen wil onder geen enkel opzicht het C. K. K. B. het terrein betreden van de particuliere propaganda van de in Indië missioneerende Orden en Congregaties; deze blijve een volmaakt particuliere aangelegenheid en totaal aan het eigen initiatief dier Orden en Congregaties overgelaten. Natuurlijk zal het C. K. K. B. wel een indirecte steun daarvoor wezen en zal het desgewenscht beschikbaar stellen allerlei gegevens, welke die particuliere propaganda kunnen helpen. Iedere missionaris dan ook, die uit Oost- of West-Indië repatrieert, zal een welkome bezoeker wezen op het C. K. K. B., want hij juist is in staat om aldaar de kennis van allerlei missie-aangelegenheden te vermeerderen.

Zoo noodig als er priesters zijn om het Evangelie te prediken, even noodig zijn er katholieke leeken voor de ordening en het herstel der Indische samenleving op christelijken grondslag. Dat het aantal degelijk katholieke leeken in Indië, zoowel in Oost als in West, grooter moet en kan worden, behoeft geen betoog. Met dezen daarop te wijzen, hen dan voor te lichten, allerlei vingerwijzigingen te geven, ziedaar wederom — en nu op een ander terrein — de consultatieve en propagandistische taak van het Centraal Katholiek Koloniaal Bureau. Nu heeft op dit terrein het bestaande Katholiek Indisch Bureau, de Carpentierstraat 153, 's Gravenhage, reeds jaren gewerkt en het ligt geenszins in de bedoeling van het C. K. K. B. daarmee te gaan concurreeren en nog minder om degenen, die op dat terrein hun verdiensten en zelfs groote verdiensten hebben, van hun terrein te verdringen. Maar het terrein is zóó groot en de volijverige directeur van het Katholiek Indisch Bureau, Dh. Schnebbelie, is daar zelf ten volle van overtuigd, zoodat dan ook spoedig bij een vriendschappelijke bespreking van de verhouding der beide bureaux, een basis was gevonden. Het Katholiek Indisch Bureau blijft een zelfstandig bureau, dat het werk, dat het nu doet zal blijven doen in volledige samenwerking met en zoo noodig onder leiding van het Centraal Katholiek Koloniaal Bureau. De „Wegwijzer" en „Onze Mail", twee uitgaven van het K. I. B., blijven uitgaven en eigendom van het K. I. B., maar het C. K. K. B. zal aan die uitgaven zijn welwillende medewerking verleenen. Voor verwarring behoeft bij niemand vrees te bestaan. En het C. K. K. B. èn het K. I. B. kent zijn taak; richt zich nu iemand tot een der beide bureaux en zou het gevraagde niet liggen op den weg van dat bureau,

waartoe hij of zij zich gericht heeft, dan is het zoo gemakkelijk om den betreffenden persoon even te verwijzen naar het andere adres in dezelfde stad. Van zelf spreekt, dat, wat men de materieele inlichtingen zou kunnen noemen, die meer liggen op het terrein van het Katholiek Indisch Bureau.

Zoo zullen dan beide bureaux in onderlinge samenwerking en in nauw contact zich ten doel stellen om voeling te verkrijgen en te bevorderen met hen, die voornemens zijn naar Indië te gaan,hetzij in gouvernementsdienst of in particuliere betrekkingen. Zoo innig mogelijk contact moet er gezocht worden met de Universiteiten en Hoogescholen, waar de ambtenaren voor Indië worden opgeleid, verder met alle instellingen op het gebied van onderwijs. waar jongelui met het oog op Indië studeeren, of welke instellingen werken met doel om de kennis van Indië onder het Nederlandsche volk te vermeerderen. Ook moet er voeling gehouden worden met degenen, die uit Indië hierheen komen, om dezen alle noodige informaties te verschaffen en wederkeerig, voor zoover mogelijk, hunne kennis van Indië te benutten.

Ook behoort het nog tot de taak van het Centraal Katholiek Koloniaal Bureau veelzijdige connecties aan te knoopen om voortdurend op de hoogte gesteld te worden en te blijven van statistische en van de propagandistische gegevens en van de groote lijnen, waarlangs de maatschappelijke en staatkundige ontwikkeling zich voortbeweegt.

Veelzijdig is dus de werkkring, ruim het program en voor de uitvoering daarvan is allereerst, maar dan ook allernoodzakelijkst noodig de hulp van de E. E. H. H. geestelijken. Wanneer de tijdsomstandigheden veranderen, ligt het ook in de bedoeling, dat op verschillende plaatsen in Nederland van waaruit nogal personen naar Indië gaan, door het C. K. K. B. en het K. I. B. kleine comité's worden samengesteld van die met Indië bekend zijn, om desgewenscht reeds ter plaatse eenige algemeene voorloopige inlichtingen omtrent Indië te kunnen verschaffen, terwijl de daar ingelichten dan verder naar het Katholiek Indisch Bureau worden verwezen.

Mogen Nederland's katholieken het werk steunen, opdat met en door Gods zegen het Centraal Katholiek Koloniaal Bureau er daadwerkelijk toe bijdrage om onze overzeesche gebieden voor Christus te winnen en te bewaren.

Bezin U op het leven.

Merkwaardig is het herderlijk schrijven van den Opperrabbijn te Rotterdam, de heer A. B. N. Davids, dat hij onder het opschrift „aan de Joden van Rotterdam", ter gelegenheid van het Joodsche Nieuwjaar, aan de leden der Nederl. Isr. Gemeente aldaar heeft toegezonden.

Hierin wekt hij hen op voeling te zoeken met de duizenden die hij, Opperrabijn, niet persoonlijk kan bereiken; voortgaande schrijft hij:

Breek de sleur van uw leven, rem zijn vaart en zet u schrap tegen den meesleependen stroom. Bezin u op het leven, op uw verhouding tot den Onzienlijke, op uw verhouding tot uw naaste en tot het volk waartoe ge door geboorte behoort, tot zijn wet en cultuur. Indien ge al niet gelooven mocht, haast dan niet steeds en jaag niet zoo mateloos. Sta stil en vind rust om te denken.

Laat elk onze, wetgetrouw of „liberaal", onderzoeken, waarin hij jegens zijn naaste omgeving te kort schoot waarin hij den menschen, met wie hij in aanraking kwam, onrecht deed, en ten slotte ook in welke mate hij de Joodsche gemeenschap het haar toekomende van zijn belangstelling en toewijding van zijn vermogens en capaciteiten onthield.

Tot zoover het schrijven.

Ziet, dit is wel een zéér treffelijk woord, dat waarlijk niet alléén tot „de Joden van Rotterdam" gesproken kan worden. Hoevele Katholieken jagen en jakkeren het leven door, zijn eveneens „liberaal," hoevelen der onzen bezinnen zich óók niet op hun verhouding tot God, tot hun naaste, tot hun Kerk en zijn enkel Roomsch-Katholiek op hun kaart ter Bevolkingsregister hunner gemeente?

De Koninklijke.

We hebben de vorige week, de passeering van het interim-dividend reeds gepubliceerd. De Maasbode, nu schrijft over de motiveering aldus:

De Koninklijke Petroleum Mij. heeft gemeend de officieele mededeeling van het passeeren van het interim-dividend op iets uitvoeriger wijze te moeten doen dan doorgaans bij maatschappijen gebruikelijk is. Deze geste van het bestuur der Koninklijke zal door aandeelhouders ten zeerste geapprecieerd worden, temeer, daar in de officieele mededeeling op verschillende punten de aandacht gevestigd wordt, waardoor de aandeelhouders ongetwijfeld eenigszins zullen gerustgesteld zijn en waarschijnlijk de naaste toekomst met meer optimisme zullen tegemoet zien.

De directie acht de huidige crisis, welke de maatschappij doormaakt, van tijdelijken aard en de innerlijke positie van het concern alsmede de winstcapaciteit zijn nog onaangetast, zoodat bij een opleving van zaken de Koninklijke hiervan ten volle zal profiteeren.

De zeer conservatieve financierings- en afschrijvingspolitiek, welke daar gevolgd wordt, schijnt echter bij alle deelen van het machtige olie-concern te worden toegepast, zoodat de geheele opbouw ondanks de sedert jaren heerschende crisis in de olieindustrie nog machtig en sterk is. Het is echter te betreuren, dat een passage van de officieele mededeeling van de directie en commissarissen der Koninklijke Petroleum-Mij. eenigszins vreemd aandoet.

De motiveering, die men aan het besluit om geen interim-dividend uit te keeren geeft, is merkwaardig. „Het is onmogelijk, aldus de mededeeling, nu reeds de resultaten van het loopende jaar naar juistheid te schatten en derhalve is de uitkeering van een interim-dividend over 1931 niet gerechtvaardigd".

Wij vragen ons af of de toestand in de petroleum-industrie het vorige jaar niet even onzeker was als thans.

In de buitengewone algemeene vergadering van aandeelhouders der Kon. Petroleum Mij, welke gehouden werd op 9 November 1930, deelde jhr. ir H. Loudon nog mede: "Ik zal mij niet wagen aan een voorspelling van wat de komende maanden nog kunnen brengen en dit des te minder nu de American Export Association besloten heeft niet langer officieele noteeringen voor petroleum-producten te publiceeren. Wij zien een verscherping van den strijd tusschen den raffinadeur-distribuant eenerzijds en den producent anderzijds".

En ondanks deze onzekerheid werd toch in 1930 een interim-dividend van 10 pct, gedeclareerd. Het is trouwens voor de Koninklijke Petroleum Mij. als holding Comp. niet eens noodzakelijk, dat zij de resultaten van het loopende jaar naar juistheid kan schatten. Immers de inkomsten der Kon. Petroleum-Mij. bestaan als holding Mij. slechts uit de dividenden der diverse dochter mijen. En nu is het in November, dus op het einde van het loopende boekjaar, veelal gemakkelijker een oordeel uit te spreken over het mogelijke *dividend*, dat een der dochter-mijen. zal kunnen uitkeeren, dan precies het *winstcijfer* te calculeeren. Momenteel zijn bijv. reeds nauwkeurig bekend de ontvangsten, welke de Koninklijke zal boeken uit hoofde van het dividend der dochter-mijen in Amerika. In de Shell Union Oil Corp. zijn al deze belangen vertegenwoordigd en het is bekend, dat deze momenteel noch op de gewone, noch op de preferente aandeelen dividend uitkeert. Ook de Venezuelan Oil Concessions, waarin de olie-belangen der Koninklijke in Venezuela zijn ondergebracht, heeft reeds het interim-dividend gepasseerd, terwijl de Rhenania-Ossag Mineral Oelwerke de Duitsche dochter-mij., eveneens met verlies werkt en andermaal het dividend zal passeeren.

De motiveering, welke de Koninklijke geeft aan het besluit om het interim-dividend te passeeren, doet dus wel zonderling aan, temeer daar het ook in voorgaande jaren en speciaal in 1930 niet mogelijk is geweest om de winsten naar juistheid te schatten, Ook in vroegere jaren had de koninklijke in de maand November nimmer de definitieve resultaten over het geheele jaar van de verschillende dochtermaatschappijen in haar bezit.

De oorzaak van het interim-dividend zal dan ook niet zoozeer gezocht moeten worden in het feit, dat de Koninklijke thans nog niet precies de behaalde winsten der dochter-mijen weet, doch veeleer in het feit, dat de Koninklijke thans reeds weet, dat de inkomsten tot nu toe belangrijk bij het vorige jaar zijn achter gebleven en daardoor de uitkeering van een interim- dividend ad 10 pct. en een bevredigend slotdividend tot de onmogelijkheid zal behooren, tenzij in de komende maanden nog een onverwachts en plotseling herstel der olieprijzen zou plaats vinden.

Het vorige jaar werd in totaal 17 pct. dividend door de Koninklijke gedeclareerd, dit was het laagste dividend sedert 1900.

INGEZONDEN.

St. Martin Sept. 1st, 1931.

To the Editor of the „Amigoe di Curaçao"

Dear Sir.

Would you kindly grant me a space in valuable organ, for the insertion of this, as promptly as possible, and for which I beg to thank you most heartily in advance.

We note that „Mother" and her relatives are all literally dead, but what has become of „Plain Talk?" In his last, he wrote that while the folks on the French side of the island (thanks to their astute and zealous Mayor, Mr. Constant Fleming) were forging ahead bij leaps and bounds, those on our side were fast asleep, or in a trance; has „Plain Talk" become infected, and „fallen a victim to the „sleeping disease, or is he also in a trance? Does Plain Talk not know that his last letter, published in your paper, was taken up and enlarged upon in one of the leading Dutch newspapers, I believe, the „Rotterdamsche Courant?" Does he know the incongruities that are taking place here weekly? Does he know that one party here is now actual opziener of police, jailer, marshall, harbourmaster, pilot (although he knows nothing of the handling of a vessel, nor the depth of water in the different parts of the harbour), surveyor of roads and public buidings, town warden etc. etc., and last but not least, he has now got the sobriquet of Colonial referee? The writer N., in your issue of 21st August, declined to discriminate on the latter, but we are of the opinion that all these things should be known to the authorities, as well as to the public in general in Curaçao? Does „Plain Talk" not know that in his quality as Harbour Master, he refused to go alongside the packet schooner „Three Sisters" on her arrival here from Curaçao, with lots of passengers, alleging that the sea was too rough, and on the following morning, when it was smoother refused again to go, and the boat was sent off, manned by four black men, one of whom, must have admitted the schooner, and we are told, without even a reprimand from His Honour the Gezaghebber? Is not this a gross injustice to the young men of this island, who are capable of filling all the places above mentioned? Does „Plain Talk" not know that the public is prejudiced bij these many appointments, as when one goes to transact Custom house work, he is up in the Courthall as marshall, or aboard a vessel is coming in, or if you go to call him in his quality as Harbour master, he is on the roads with His Honour the Gezaghebber, who never goes there without him.

Does „Plain Talk" know that the duty on Bay Rum has been so increased that it will not be able to be sold here at less than 30 American cents per half bottle, while on the French side it is sold at 18,4 thus giving another article to be smuggled, as this article is considered not a luxury but a necessity, the poorest person also having it in their homes, and thus another help to the shopkeepers at Marigot?

Does „Plain Talk" know that there was a meeting of the Court of Policy convened some time ago, when by the advice of our worthy medico, a sanitary inspector should be appointed to see that the public highways and yards be kept clean, and that it was unanimously decided that said appointment was necessary, it was and given to Mr. D. H. Nisbet, but not long after without a meeting of the above mentioned Court, it was taken from him, although his work was perfectly satisfactory to the doctor, under whose orders he was placed. Does „Plain Talk" know that there is seldom a meeting of the Court of Policy nowadays, and although the landraden represent the *voice of the people*, their advice or counsel is not asked or appreciated? Does „Plain Talk" know that whenever it rains, there is four or five inches of water under the gallery of Mr. Nisbet, and from the residence of Miss Dahlia Brouwer, to the Hotel Steeg, the streets are perfectly impassable for hours after? Does he know that a respectable gentleman of this community, during a chat with His Honour the Gezaghebber, as to who was the author of his last letter, remarked „I do not know who is or may be the author, but this I do know, that all the statements therein made are perfectly indisputable, and cannot in any way be contradicted?"

Oh! „Plain Talk", awake from thy slumbers once more and let us have another of your effusions, and see that the remark made to His Honour as to the facts in your last being indisputable, be reiterated in your next.

Can you rest quietly and see how things are going on, without making an exposé of them. Are we to be treated as residents of a civilized community, or cattle; or as the Coolies (East Indians) at Guiana?

Come Plain Talk! arise once more, and remember the word of Milton: Give me the liberty to know, to utter and to argue freely, above all other liberties."

Thanking you again Mr. Editor for space, I remain

Yrs Truly

A curious Supplicant.

BERICHTEN.

Zij die zich thans op ons blad voor 1932 abonneeren ontvangen tot Januari ons blad gratis.

De abonnamentsprijs voor dit gebiedsdeel bedraagt per kwart. f. 2.-- bij vooruitbetaling.

Losse grepen uit Curacaosch verleden.

Onze bekende Curaçaosche historicus Pater Euwens is bereid gevonden om onder bovengenoemde titel, weer korte historische schetsen te leveren uit de vroegere geschiedenis van dit eiland.

Met belangstelling zien we het eerste artikel tegemoet.

Kolonel - hoofdaalmoezenier Noordman.

Zondag a. s. vertrekt deze hoofdaalmoezenier per S. S. van Rensselaer via Suriname naar Holland.

Ook in Suriname zal de Zeer Eerw. Heer Noordman, nog een regeling trachten te treffen voor de R. K. Militairen aldaar.

We gelooven te kunnen zeggen, dat kolonel Noordman hier groot succes te boeken heeft en we hopen van harte dat het werk, wat hij begonnen is tot een goed einde mag gebracht worden.

Persoonlijk heeft de Hr. Noordman alle militairen bezocht, en de algemeene bijzondere H. Mis voor de militairen Zondag in de kathedraal met algemeene H. Communie was wel een succes.

Onder de H. Mis hield kolonel Noordman een zeer indrukwekkende predicatie over de verhouding van de militairen tot de burgers en omgekeerd.

Maandag werden ook nog even de militairen op Aruba bezocht.

De Hr. Noordman heeft reeds een bestuur samengesteld voor de op te richten R. K. Militaire Vereening, dat klinkt als een klok en waarvan we de beste verwachtingen hebben. Het bestaat uit de volgende Dames en Heeren.

R. de Lannoy Voorzitter
H. Boomgaart Vice „
Mr. Weitjens Secretaris
Mevr. Ellis-Bartels penningm.
Mr. Zeppenfeldt
Mevr. de la Try Ellis
Luit. Fens
Serg. der Mariniers Huiskes.

Men is thans nog in onderhandeling voor een plaats voor het nieuwe R. K. Militaire tehuis, waarin men spoedig hoopt te slagen.

Aan den kolonel Noordman wenschen we een goede reis; het beste succes in Suriname alsmede voor de verdere regelingen van de geestelijke verzorging onzer militairen.

J. L. Th. Heldewier Vignon. ✠

Maandag overleed alhier een zeer bekend figuur uit onze Curacaosche samenleving de Heer J. L. Th. Heldewier Vignon.

De overledene was een algemeen geacht burger die ook zijn verdiensten had in het openbare leven. De Heer Heldewier was vroeger lid van de Koloniale Raad, waaruit hij ontslag nam op 21 Jan. 1906 bij de bekende quaestie, die dit lichaam had met Gouverneur van Beek en Donk. Ook was hij inder tijd bestuurslid van de thans niet meer bestaande Curacaosche Mij. voor landbouw, veeteelt en mijnbouw.

In dank ontvangen.

Van de K. N. S. M. de reisgids van de Colon Line over het eerste half jaar van 1932.

De receptie op de „Colombie".

Er was Zondagmiddag heel wat belangstelling voor dit nieuwe schip der Compagnie Generale Transatlantique. De Colombie is een verkleinde uitgave van de bekende „Ile de France" de groote mailboot derzelfde Maatschappij, die op New York vaart.

Ook Z.E, de Gouverneur was met familie aan boord, waar ook tal van bekende personen uit de Curaçaosche handel en industrie aanwezig waren. Het agentschap der K.N.S.M. had door het veranderen van het vaarplan der Libertador, nog aan de Venezolanen, die naar Maracaibo gingen, speciale gelegenheid gegeven om deze receptie bij te wonen.

De Heer de Malglaive, directeur der Maatschappij recipieerde zelf, terwijl de bezoekers door de Heeren C. S. Gorsira J.P.Ez. en R. R. Muskus werden voorgesteld.

Toen de eerewijn werd rondgediend, nam de Heer de Malglaive het woord tot het uitspreken der volgende rede:

Monsieur le Gouverneur,
Mesdames, Messieurs,

Je suis très heureux de pouvoir remercier votre Excellence de l'accueil si cordial rèservé à notre paquebot COLOMBIE, à Monsieur le Maréchal FRANCHET d'ESPEREY et à moi-même lors son premier pasage dans les eaux Nèerlandaises. Les circonstances out voulu Monsieur le Gouverneur que pendant un certain nombre d'années j'ai vècu en très proche voisin de votre pays ce qui m'a permis d'en apprécier tout le charme ainsi que les hautes qualités d'ènergie de ce peuple dont la derniere preuve a ètè le geste admirable de reconstruction instantanèe du pavillon Nèerlandais á l'Exposition Coloniale quí après la destruction des collections sans prix qui s'y trouvaient fut reconstruit en quelques semaines. Cet exemple de courage a ètè droit au coeur du peuple français qui en a gardè une profonde reconnaissance á votre pays. Je suis tout particulièrement heureux aujourd'hui de pouvoir vous exprimer mes sentiments cordiaux et mon admiration pour votre pays, dont le domaine colonial est administré avec la plus grande sagesse et prudence, ainsique nos le prouve cette belle Colonie de Curaçao où régne en maitre l'orde, la mèthode et la propretè. Je veux ègalment remercier Monsieur Kíes représentant de la ligne Holandaise qui a bien voulu modifier l'horaire de son paquebot pour nous permettre de recevoir facilement nos amís de Maracaibo.

A vous mes chers amis du Venezuela et surtout ceux de Maracaibo qui n'ont pas hèsité à faire un long dèplacement pour venir nous rencontrer, je dois d'abord mes excuses pour ne pas m'adresser à vous dans votre langue et ensuite mes remerciementes les plus èmus por votre empressement à rèpondre à l'invitation qui vous a été adresée de la part de notre conseil d' administration et de moi même.

J'aurais très vivement dèsirè aller visiter votre belle ville dont on m'a dit le plus grand bien, car Maracaibo est cèlebre dans le monde entier par sa richesse et son dèveloppement qui ne sont qu'à leur dèbut, mais malheureusement le temps nous manque et je ne puis à mon grand regret mettre à exècution ce projet qui m'était très cher.

M'adressant il y a quelque temps à l'élite du Venezuela qui se trouvait réuni dans se même salon lors du passage de Colombie à la Guayra, je lui sisais quelle excellente impression m'avait produit votre patrie, le voyage que je termine actuellement aprés avoir visité d'autres pays m'a confirmé ces premieres impressions. Le Venezuela est à l'avant garde des progrès en Amérique du Sud, c'est le pays de l'avenir qui sous la direction ferme et éclairée de ce grand homme d,état son Excellence le Président Juan Vincente Gomez s'achemine vers un avenir de gloire et de richesse, digne continuation de sa grande histoire et de son magnifique passé.

Nous avons construit notre paquebot et l'avons mis en service au moment où une crise terrible éprouve le monde entier, mais nous n'avons pas hésité car nous avons confiance dans votre peuple dans ses facultés de productions et son énergie. Je suis certain mes chers amis que vous ne nous désappointerez pas et que nous pouvons compter sur vous pour l'avenir comme vous ne nous avez pas ménagé votre aide par le passé

Nous n'avons rien épargné pour faire de Colombie un paquebot qui soit digne de vous, pour que vous trouviez á son bord tout le confort et tout le luxe auxquels vous êtes habitués et que vous sentiez réellement chez vous, non pas des voyageurs quelconque mais hôtes amés et respectés. Ce paquebot nous l'avons construit avec tout notre coeur comme gage d'amitié de la France à ses chers cousins de l'Amérique du Sud. Nous l'avons mis sous l'égide de la noble et grande figure qui illumine toute votre histoire celle du Libérateur que nous été fiers de fixer pour toujours à la place d'honneur où entouré de ses vaillants soldats il brillera pour toujours dans une atmosphère de gloire et de respect.

Hierna voerde het woord de Hr. Antonio Carias, agent in Maracaibo, die de indrukken weergaf, van allen die dit schoone schip bezocht hadden, en kort de historie beschreef van de Comp. Gen. Transatlantique.

Ten slotte sprak Z. E. de Gouverneur over de vriendschappelijke betrekkingen die steeds bestaan tusschen de Hollandsche autoriteiten van deze haven en de vertegenwoordigers en bemanning der Fransche schepen. Hij feliciteerde de Companie met dit nieuwe Schip, wat een nieuwe trait d'union was tusschen Curaçao en Frankrijk, voor welk land hij zijn beste wenschen uitsprak, alsmede voor den Hr. Malglaive persoonlijk.

Deze in keurig Fransch uitgesproken rede werd met applaus begroet.

Gedurende het verdere verloop der thé, toonde de Hr. Malglaive zich een prettig gastheer, die zelfs ook nog in wat Vlaamsch, zijn Hollandsche gasten wist te begroeten.

Experts voor Nederlandsch-Overzee

We lezen in de Rijkseenheid No. 2 van 14 October, een artikel getiteld:

Een Raad van Experts voor Nederlandsch-Overzee, door A. J. W. Harloff I, vervolgd in No. 3 van 21 Oct. De schrijver geeft een schema van de samenstelling en taak van den Raad voor de Nederl. overzeesche gebieden met toelichting. De Raad zou uit 12 leden en een voorzitter moeten bestaan, te 's-Gravenhage gevestigd zijn en de voorzitter en leden voor vier jaren door de Kroon worden benoemd. Voor Ned.-Indië 10 leden en voor Suriname en Curaçao ieder 1 lid. Deze Raad zou dan een navolging zijn van die van Engeland, Frankrijk en België en een veeljarige overzeesche werkzaamheid als voorwaarde voor benoembaarheid moeten zijn.

Nieuwe Missionarissen.

Morgen 6 December worden hier verwacht 14 nieuwe Zusters van de Congregatie van Schijndel, 2 Zusters Dominicanessen voor Aruba en 4 Fraters. Onder deze laatsten bevinden zich de Fraters Realino en Ildefonsus, die van hun verlof terugkeeren.

Hartelijk Welkom.

De vermiste Schijns.

Van de monteur van Hasselt, ontvingen wij van Aruba nog de volgende inlichtingen, naar aanleiding van het gerucht, als zou de motor bij de start op Aruba tweemaal geweigerd hebben.

De mecanicien schrijft, dat hem daar niets van bekend is, integendeel de motor sloeg direct aan en liep perfect, ook heb ik zelf het geheele toestel nagezien en heb niets kunnen vinden wat ook maar eenigszins deze ramp tot gevolg zou kunnen hebben gehad,

In het vliegwezen en speciaal hier in de West Indies, weet ik zeker dat overal de grootste nauwkeurigheid betracht wordt, en zou zooiets op Curaçao of hier gebeurd zijn, dan weet ik zeker dat ze Schijns zoowel daar en wij hem hier zoo maar niet zonder meer zouden laten gaan.

Dergelijke praatjes werpen ten eenen male een blaam op de menschen, die voor een dergelijk toestel zorgen, en is zulks volgens mij niet verdiend.

Nog vernamen wij van personen, die deze week van Aruba kwamen, dat men daar vertelde, dat visschers, Schijns in zee hadden zien neervallen, in hoeverre dit echter looze geruchten zijn, konden wij niet achterhalen. Er is echter in de eerste dagen althans, zooveel verteld.

Vorige week meldde zich bij ons een persoon, met het sympathiek initiatief, om op het vliegveld Hato, een eenvoudige herinneringsteen te plaatsen, die in latere jaren nog de gedachtenis zal bewaren aan deze eerste Nederlandsche vliegenier, die helaas zoo kort, hier de naam van Nederland heeft kunnen hoog houden. We stemmen van harte met dit initiatief in, en meenden dit plan te hebben moeten doorsturen aan de Groep Nederlandsche Antillen van het Algemeen Nederlandsch Verbond, waar het door de Voorziiter met veel instemming werd ontvangen.

We hopen dus spoedig daarvan meer te hooren.

Nieuwe beelden.

De kerk van Pietermaai is in de laatste weken van aanzien veranderd. Langs de pilaren staan thans nieuwe beelden opgesteld en de kruiswegstaties zijn nu geplaatst tegen de muren der zijbeuken.

Ook buiten de kerk tusschen de de twee deuren is een zeer schoon Dominicusbeeld geplaatst.

Zondagavond werden deze beelden plechtig ingewijd door den Hoog Eerw. Pater Vicarius van den Elzen, met assistentie van Pastoor Reisch en de paters Penninx en van Weerelt.

Pastoor Hegelsom hield de predicatie bij deze plechtigheid.

Installatie Directeur der R. K. Militairen.

Na de Hoogmis Zondag in de Kathedraal hadden de R. K. Militairen van de Land- en Zeemacht een bijeenkomst in het Zeemanshuis.

Een 43 Militairen zaten daar aan 't ontbijt.

Hierna sprak kolonel Noordman een hartelijk woord, om zijn vreugde uit te spreken, dat zooveel militairen dien morgen tot de H. Tafel genaderd waren. Zulk een plechtigheid zeide de kolonel zou hij op Curaçao wel niet meer zien, maar hij hoopte door middel van de pers daarvan te hooren.

De kolonel dankte het bestuur van het Zeemanshuis voor de gastvrijheid en stelde daarna Pater van Looy de nieuwe directeur voor aan de militairen.

De Hr. Huiskens sprak daarna een woord van afscheid aan de scheidende Directeur pater Dellaert en een woord van welkom tot Pater van Looy, die daarop een dankwoord sprak tot kolonel Noordman voor zijn goede wenschen en zeide met liefde het ambt van Directeur aan te nemen.

Nadat er eenige foto's gemaakt waren bleef men nog eenige tijd gezellig bijeen.

Touristenboot.

Morgen, Zondag wordt weder hier verwacht, thans voor de tweede keer in dit seizoen het S.S. Mauretania, in Caracasbaai met tal van touristen.

Welkom!

De regen.

Ook de Maand December heeft goed ingezet. We hoorden cijfers van 150 en 165 m.M. per dag, op Willebrord en Barber. De regenmeter van het St. Thomascollege wees in de afgeloopen week 84,8 m.M.

Arbeidsbeurs.

Het aantal ingeschrevenen bij de Arbeidsbeurs bedroeg deze week 49

Aan 176 personen werd werk verschaft

Het geringe aantal ingeschrevenen is voor een deel te wijten aan den regen op Woensdagmorgen. Maar voor een ander deel toch ook hieraan, dat er nog steeds werkeloozen in gebreke blijven zich op te geven.

KON. NED. STOOMBOOT MIJ. N.V.

Afvaarten van Curaçao.

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal en Pto. Limon:

M.S. „Colombia" — 6 December
„Venezuela" — 23 December
„Costa Rica" — 4 Januari
Simon Bolivar" — 20 Januari

Passages naar New York, New Orleans en Havana via Cristobal in connectie met de voornaamste lijnen van Cristobal worden verstrekt tegen gereduceerde prijzen.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:

„Crijnssen" — 10 December
M.S. „Colombia" — 24 December
„Venezuela" — 7 Januari
„Costa Rica" — 21 Januari

Naar Port au Prince en New York:

„Nickerie" — 17 December
„Stuyvesant" — 7 Januari

Passages naar Europa via New York in connectie met de voornaamste lijnen van New York worden verstrekt tegen gereduceerde prijzen.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Guanta, Cumana, Pampatar, Carupano, Trinidad, Georgetown, Paramaribo, Madeira, Plymouth, Havre en Amsterdam:

„Van Rensselaer" — 6 December
„Oranje Nassau" — 20 December

Naar Pto. Cabello en New York:

„Medea" — 11 December
„Amor" — 18 December

Direct naar La Guaira:

„El Libertador" — 16 December
„El Libertador" — 30 December

Naar Cristobal en Pacific Kust:

„Helder" — 6 December
„Barneveld" — 18 December

Direct naar Rotterdam:

„Baarn" — 29 December
„Bodegraven" — 21 Januari

Naar Sint Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius en St. Kitts:

„Atlas" — 15 December
„Atlas" — 1 Januari

Naar San Juan (opt. Portic. havens), Pto. Plata (opt. Dom. havens) San Pedro de M. en Sto. Domingo City:

„Midas" — 26 — 29 December

Naar Kingston, Port au Prince (opt. Hait. Havens), San Pedro de M. en Sto. Domingo City:

„Midas" — 10 December

Naar Bonaire:

„Midas" — 13 December

Naar Maracaibo (*via Aruba):

„Amor" — 9 December
* „Astrea" — 16 December
„Flora" — 23 December
* „Calypso" — 30 December
„Medea" — 6 Januari

VAARPLAN SS. „EL LIBERTADOR".

Vertrek van CURACAO	Maandag	7 December	2	p.m.
Aankomst te Aruba	Maandag	7 Deeember	8	p.m.
Vertrek van Aruba	Maandag	7 December	9	p.m.
Aankomst te Maracaibo	Dinsdag	8 December	10	a.m.
Vertrek van Maracaibo	Woensdag	9 December	8	a.m.
Aankomst te Aruba	Woensdag	9 December	10	p.m.
Vertrek van Aruba	Woensdag	9 December	11	p.m.
Aankomst te CURACAO	Donderdag	10 December	6	a.m.
Vertrek van CURACAO	Donderdag	10 December	2	p.m.
Aankomst te Aruba	Donderdag	10 December	8	p.m.
Vertrek van Aruba	Donderdag	10 December	9	p.m.
Aankomst te Maracaibo	Vrijdag	11 December	10	a.m.

De afvaarten van Curacao naar Aruba en Maracaibo op Zondag 13 December zijn vervallen.

Vertrek van Maracaibo	Dinsdag	15 December	2	p.m.
Aankomst te Aruba	Woensdag	16 December	5.30	a.m.
Aankomst te CURACAO	Woensdag	16 December	6.30	a.m.
Aankomst te CURACAO	Woensdag	16 December	1.30	p.m.

N. B. Aan boord van de Colon- en Suriname-lijn-schepen worden geen bezoekers toegelaten, tenzij in het bezit van een toegangskaart uitgegeven door het Hoofdagentschap.

Alle aanvragen voor lunch en diner aan boord van de Colon- en Suriname-lijn-schepen, gedurende het oponthoud in deze haven, moeten gericht worden aan het Hoofdagentschap.

Toegang tot de Westwerf: UITSLUITEND via het hek aan de Havenstraat.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 6 — 12 December.

S.S.	aank.	van	vertrek	naar
DAVISIAN	5	Liverpool	6	P. Limon.
HELDER	6	Amsterdam	6	Costa del Pacffico.
MAURETANIA	6	Cristobal	6	New York.
TACHIRA	6	Maracaibo	6	New-York.
TRUJILLO	6	Maracaibo-Aruba	6	La Guaira.
VAN RENSSELAER	5	New-York	6	Amsterdam.
FALCON	6	New-York	6	Maracaibo.
EL LIBERTADOR	6	Maracaibo	7	Aruba-Maracaibo.
TAMAROA	6	N.-Zeeland-Cristobal	7	Liverpool.
SYRA	7	Hamburg	7	P. Colombia-Cartagena.
COLOMBIA	7	Amsterdam	7	P. Limon.
AUSTVANGEN	7	Paramaribo	7	New-Orleans.
COLOMBO	8	Costa del Pacifico	7	Genua.
TRUJILLO	8	La Guaira	8	Aruba-Maracaibo.
RUGIA	8	Hamburg	9	Mexico.
AMOR	9	New-York	9	Aruba-Maracaibo.
ORESTES	9	Costa del Pacifico	9	Amsterdam.
CRIJNSSEN	9	P. Limon	10	Amsterdam.
MIDAS	9	S. Domingo	10—12	Kingston, P. au Prince, S. Pedro de M., S. Domingo.
HEINZ HORN	10	Cartagena	10	Hamburg.
EL LIBERTADOR	10	Maracaibo-Aruba	10	Aruba-Maracaibo.
ATLAS	10	Antillen	13	Bonaire.
MEDEA	11	Maracaibo-Aruba	11	New-York.
CARACAS	12	New-York	12	Maracaibo.
FLANDRE	12	Cristobal	13	Le Hâvre.
DORELIAN	12	Liverpool	13	P. Limon.

R. K. V. V. Jong-Holland

Heeft de eer 't publiek mede te deelen dat haar nieuw bestuur is samengesteld als volgt:

Voorzitter: Ger. A. P. v. Uijtrecht.
Onder „ „ C. W. F. Davclaar.
Secretaris: J. A. C. J. Montanus.
Penningmeester: Otto Zalm.
1o. Commissaris: A. G. Scintago.
2o. „ P. I Provence.

Curaçaosche Voetbalbond.

OFFICIEEL,

Mundo Nobo.

1e Klasse 3 uur

R.C.C.—Van Nes
Scheidsrechter Stomp

4 uur

Nederlandsche elftal
Scheidsrechter Brand

HET BESTUUR.

Hervatting werk bij de C. P. I. M.

De geruchten der laatste weken van een weder in het werk stellen van dat gedeelte van het bedrijf, wat indertijd is stopgezet, berust hierop, dat naar we vernemen, door de hoofddirectie in Engeland is aangevraagd, hoeveel employés en arbeiders er noodig zouden zijn voor het weder tewerkstellen van 4 dups. Dit zou dan met 1 Januari geschieden.

De zusters van Schijndel op Pietermaai.

Naar we vernemen zullen Maandag 9 December genoemde Zusters hun intrek nemen in het huis van Pietermaai. Van de nieuw aangekomen zullen 7 zusters in dit huis gevestigd worden terwijl 7 anderen uit de thans op Curaçao bestaande huizen genomen worden.

Hoofd der betaalschool op Pietermaai zal worden de Eerw. zuster Jeanne d'Arc, thans hoofd der school op Santa Rosa.

Hoofd der niet-betalende school zal worden Zr. Catharina.

Hoofd van de school op S. Rosa zal worden Zr. Maria, op Montagne Zr. Petronilla en op Groot Kwartier Mr. Cristine.

Volkszang in de kerk.

Pater Bührs de leider van het koor der H. Familiekerk heeft het zeer toe te juichen initiatief genomen, om in die kerk tijdens de Hoogmis, de Gregoriaansche gezangen te laten zingen door het geheele volk.

Daar dit geheel is volgens de wensch der kerk en de gebruiken der Liturgie, verdient dit plan de grootste toejuiching en medewerking.

Zondag a.s. zal in die kerk na de Hoogmis van 9 uur, de eerste oefening dáarvoor gehouden worden.

S.S. Colombia.

Volgens ontvangen telegram zal het het S.S. Colombia morgen 6 Dec. onze haven binnenloopen.

Verzet tegen de politie met ernstig gevolg.

De Politie meldt ons:

In den namiddag van 2 December ondervond een dienstdoende politie-militair in de Punda, bij de arrestatie van een persoon en bij inbeslagname van een z.g. tamboer dusdanig verzet, dat hij zich genoodzaakt zag gebruik te maken van zijn wapens.

De agent, aangevallen door plm. 40 burgers, kon niet verhinderen, dat de arrestant ontzet werd, ofschoon hij in de linkerhand arrestant en tamboer, in de rechterhand met getrokken klewang zich verweerde. Door een groote menigte werd hij steeds achtervolgd en bedreigd, terwijl met tal van voorwerpen als flesschen, blikken enz. naar hem geworpen werd. Na herhaalde sommatie's tot de menigte om uiteen te gaan en na het lossen van een waarschuwingsschot, schoot de agent op zijn aanvaller, waardoor twee personen werden getroffen.

Na overbrenging dezer personen naar de Politiehoofdwacht, werd geconstateerd dat een der getroffenen reeds was overleden, terwijl de andere een schot in het onderbeen bleek te hebben.

Geneeskundige, rechterlijke en politie autoriteiten waren spoedig ter plaatse, terwijl de Rechter-Commissaris, Mr. Weitjens een justitieel onderzoek terstond aanving.

Aldus het politiebericht.

De naam der verslagene is de 25 jarige Noberto Simon Alberto wonende in de Kuiperstraat.

De gewonde is Angel Rafael, die in het St. Elisabeth hospitaal is opgenomen. Zijn toestand is redelijk wel.

Verdronken.

Bij het uitvaren van het stoomschip „Colombie" in den avond van 29 November, is een der passagiers in het Schottegat gevallen. De Politieboot, voorzien van zoeklichten, en uitgevaren om te zoeken, heeft echter niets gevonden. Tot dusverre is niet bekend wie de in het water gevallen persoon is.

Tot zoover het politiebericht. De Prensa noemde als naam der verdronkene, de 20 jarige stuward Andre Derrinnic.

Donderdagmiddag is het lijk opgevischt. Het was in verregaande staat van ontbinding, rechter arm en linkervoet mankeerde ook oogen neus en ooren.

In den nacht van 29 op 30 November is de 5e machinist Cooke van de Engelsche tankboot „Bulysses", liggende in het Schottegat, overboord gevallen. Het lijk van den verongelukte is eenige uren later met een dreg opgehaald door de Politie.

Op 2 December werd telefonisch bericht, dat bij de Motet werf een persoon in de haven was gevallen. Het dadelijk door de Politie aangevangen dreggen leverde geen resultaat op. De drenkeling is Donderdag gevonden. Het was een Bonairiaan, genaamd, Pablo Nicolaas matroos op de Alemania. *Politiebericht.*

Droevig ongeluk op Piscaderabaai.

De verdrinkingsdood heeft deze week wel haar slachtoffers geeischt.

Een Venezolaansche Dame Josefa Elena de Chacin, gekomen van Maracaibo en eenige dagen hier gelogeerd bij de Dames Parra ging Vrijdagmorgen naar Piscaderabaai met twee meisjes Luisa Emilia en Graciela Meaño Rojas oud 13 en 14 jaar kinderen van den vroegeren Dr. Meaño, Rojas die op Scharloo gewoond heeft en thans te Caracas woont. De beide meisjes leerlingen van het pensionaat Welgelegen waren met vacantie hier in de stad ook bij de Dames Parra, aan wie door de ouders tijdens de vacantie de zorg voor de kinderen was opgedragen.

De drie dames zijn daar op Piscaderabaai gaan baden. Een zeker heer Dekker, die daar aanwezig was had wel een gegil gehoord, maar dacht dat het spelen was. Eenigen tijd later echter zag hij een meisje boven drijven, hij sprong te water en merkte, dat het een lijk was. Met alle krachten die er waren, er was ook een verpleegster van het Sanatorium daar, werd getracht de levens geesten weer op te wekken, terwijl de dokter werd gewaarschuwd. Dr. Aars en Dr. Boogaart waren spoedig aanwezig. Intusschen kwamen ook de twee andere drenkelingen boven drijven, maar men vermocht niet meer de levensgeesten op te wekken.

Het getal verdronkenen is deze week daarmee tot zes aangegroeid.

Wel droevig vooral voor de familie. De echtgenoote van de 24 jarige Señora de Chacin, zou Zondag van Maracaibo hier komen.

Onze hartelijke deelneming aan de familie met dit droevig ongeval.

De verdronken dame uit Maracaibo laat behalve echtgenoot, twee kinderen achter, waarvan een van zes maandeu.

Gisterenmiddag vernamen wij, is ook nog een visscher uit een canoa gevallen, voor de ingang van de haven.

Het was wel een droeve week.

In beslag genomen wapen.

In een woning te Bivack zijn door de Politie een revolver en 46 patronen in beslag genomen. *Politiebericht.*

Brand.

Op 1 December, voorm. 9. uur, werd brand gemeld in de Bakkerstraat. Toen de onmiddelijk uitgerukte brandspuit ter plaatse verscheen, bleek de brand reeds gebluscht te zijn. De bewoner B. K. had eenige brandwonden opgeloopen. Gebleken is, dat een begin van brand was ontstaan door het ontploffen van een benzinestel. *Politiebericht.*

INGETROKKEN RIJBEWIJZEN OVER DE AFGELOOPEN MAAND.

H. C. Fowler voor 2 maanden ingaande 28 October 1931.

M. Leers voor 12 maanden, ingaa,nde 7 Nov. 1931.

L. Virginie voor 3 maanden ingaande 7 Nov. 1931

F. R. Keyzer voor 3 maanden ingaande 14 Nov. 1931.

E. Springer voor 4 maanden, ingaande 20 November 1931.

J. Reed voor 6 maanden, ingaande 21 November 1931.

H. Dales voor 3 maanden, ingaande 21 November 1931.

C. Koeiman voor 2 maanden, ingaande 16 November 1931.

SS. „HELDER".

Het ss. „Helder" wordt Zaterdagnamiddag van Amsterdam komende te Curaçao verwacht.

Opgave van over de maand November 1931, aangekomen en vertrokken passagiers.

Aangekomen	1277
Vertrokken	1383
Transito passagiers	2582
Uitgezette personen	42
Verwijderde personen	15
Verstekelingen	1

In de maand Nov. 1931 gevonden voorwerpen:

Een kralen halssnoer (groen).
Een thermosflesch.
Een damestaschje met inhoud.

Deze voorwerpen zijn voor de rechthebbenden terug te bevragen aan de Politie-Hoofdwacht. (Punda).

RADIO MS. „COLOMBIA".

Het ms. „Colombia" van de K. N. S. M. zal Zondag en Maandag op de volgende uren radio muziek uitzenden:

Zondag van 11 tot 12 uur a.m.
Maandag van 12.15 tot 13.30 p.m.
van 20 tot 21.30 p.m.

De uitzendingen hebben plaats op een golflengte van 250 Meter (200 Kilocycles).

Bekendmaking.

Bij vonnis van den Rechter in het Kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden, zittingsplaats Curaçao van den 27sten November 1931 is verklaard in staat van faillissement **Anastacio Guillermo Giribaldi**, van beroep koopman, wonende alhier, met benoeming van den Edelgrootachtbaren Heer **Dr. W. M. A. Weltjens**, lid van het Hof van Justitie alhier, tevens Rechter in voormeld Kantongerecht, tot Rechter-Commissaris en van ondergeteekende, Praktizijn bij voormeld Hof, kantoor houdende in de Willemstad, Bargestraat No. 32, tot Curator.

De E.G.A. Heer Rechter-Commissaris voornoemd heeft bepaald:

1. dat de termijn binnen welken de schuldvorderingen moeten zijn ingediend, zal eindigen den 14den Januari 1932;
2. dat de verificatievergadering zal gehouden worden op den 18den Februari 1932 des voormiddags te 11 uur ten Raadhuize alhier.

De Curator
J. L. G. Monsanto.

1—3

Officieele Berichten.

Aan den Heer Karel Joseph Kuijpers, Roomsch-Katholiek geestelijke van den tweeden rang op Curaçao, is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Mej. F. de Vries, tijdelijk schrijfster werkzaam op het Bevolkingsbureau, is overgeplaatst naar de Gouvernements-Secretarie alhier.

De Heer A. J. Morel, Chef-teekenaar bij het Departement van Openbare Werken, is benoemd tot tijdelijk rooimeester op Curaçao.

Jubilée Directeur Hollandsche Bank.

Dinsdag 1 dezer was het 12½ jaar geleden, dat de Heer P. R. Küp, de energieke Directer van het Bijkantoor der N. V. Hollandsche Bank voor West-Indie hier ter plaatse, bij die instelling in dienst trad.

Naar wij vernamen werd de jubilaris ter gelegeheid hiervan des morgens ten kantore der Bank door de staf van procuratiehouders en personeel gehuldigd, waarbij hem met een toepasselijk woord een blijvend aandenken aan dezen bijzonderen dag werd aangeboden, terwijl het heugelijke feit des middags met een geanimeerd samenzijn op Piscaderabaai werd herdacht.

Onze beste wenschen aan dezen sympathieken Directeur, die we nog hopen, vele jaren aan het hoofd van deze instelling te zien.

Lezing

Algemeen Nederlandsch Verbond.

Zaterdagavond had in het Clubgebouw Asiento de lezing plaats van Jhr. Quarles van Ufford over Van 't Hoff de eerste Nederlandsche Nobelprijswinnaar.

De Voorzitter van de Groep Nederlandsche Antillen Ir. J. de Pril opende deze avond met een welkom. Z. E. de Gouverneur had bericht gezonden van verhindering: eveneens betreurde Spr. het, dat de opkomst minder was als bij de vorige lezingen. Het is mijn gewoonte aldus de Voorzitter om in mijn inleiding het tijdperk te belichten, van den persoon, waarover in de lezing gesproken wordt. Dit is echter thans niet noodig omdat wij jongere tijdgenooten zijn van Van 't Hoff. Daarom had Spr. gelegenheid hier nog eens in herinnering te brengen, het doel van het Algem. Nederl. Verb. nl. de verheffing van de geestelijke, zedelijke en stoffelijke kracht van de volkeren en volksgroepen die tot den Nederlandschen stam behooren.

Men zegt wel eens, dat dit versterken van het nationaal gevoel een ouderwetsche gedachte is. Dat dit een bekrompen idee is, en dat men internationaal moet voelen, wereldburger moet zijn en breed van opvattingen: dat het Nederlandsch verbond conservatief is.

Spr. meent echter, dat de ware reden van dat internationalisme bekrompenheid is en dat dit internationaal voelen ontstaan is uit gebrek aan kennis van het nationale.

En wat blijft erover als ons nationaal bewustzijn verloren gaat? Spr. kan het zich voorstellen dat dit samengaat met het veronachtzamen van de familiekring. Wat zouden we hebben aan de eenheidskunst, die de nationale zou doen verdwijnen? Wat, als de eigen geschiedenis verdwijnen gaat?

Wanneer men echter denkt dat dit Nationalisme voeren zou tot chauvinisme, dan zegt Spr. zou ook het Ned. Verb. zich daartegen verzetten. Men moet waardering hebben voor het goede wat van buiten komt, maar niet met uitsluiting van wat van ons is. Maar voor 't alledaagsche uit de vreemde heeft men bewondering, en men heeft geen oog voor het bijzondere van de eigen natie. Onze kunstenaars, technici geleerden, reeders, vliegtuigenbouwers, enz., behooren tot de beste der wereld.

Daarom meent deze groep goed te doen met zoo nu en dan in lezingen eens te herinneren aan de groote Nederlanders, en een dezer is Van 't Hoff, waarover Jhr. Quarles van Uford deze avond verder spreken zou.

Spr. begon met op het doek te vertoonen het laantje van Hobbema, waar de jonge Van 't Hoff in zijn jeugd speelde op de boerderij van zijn grootvader.

Van 't Hoff werd op 30 Aug. 1853 te Rotterdam geboren, bezocht daar de H. B. S. en studeerde daarna te Delft, zonder nog eigenlijk juist te weten in welke richting hij gaan zou. Tijdens zijn eerste vacantie was hij volontair op een suikerfabriek en maakte toen zijn besluit om niet in de praktijk te gaan, maar zich op te leiden voor de zuivere wetenschap. In 1871 ging hij naar de academie te Leiden voor de studie van Natuur- en scheikunde, maar was nog onzeker van zijn toekomst.

In Duitschland studeerde hij 1 jaar bij de groote architect der moderne Organische Scheikunde August Kekerlé, die echter den jongen Van 't Hoff niet begreep, waarom deze ontmoedigd weer naar Utrecht trok, voor zijn doctoraal examen, wat hij zeer vlug behaalde. Hij ging toen naar Parijs waar hij Lebel leerde kennen, met wien hij zijn geheele leven in vriendschap verbonden bleef. Op 5 Sept. 1874 gaf hij een brochure uit van slechts 11 blz. met een zeer wijdsche titel waarin hij zijn theorie uiteenzette van het asymetrisch koolstofatoom. Het boekje bleef echter onopgemerkt. Op 22 jarigen leeftijd promoveerde hij. Zijn dissertatie was onbelangrijk alleen een paar stellingen trokken de aandacht.

Zijn brochure werd nu in het Fransch vertaald onder den titel La Chemie dans l'espace, en eensklaps werd nu Van 't Hoff althans buiten Nederland beroemd. Slechts Prof. Buys Ballot had waardeering voor den geleerde. Zelfs had de jeugdige doctor aanvankelijk geen succes bij zijn sollicitaties om een betrekking, totdat hij eindelijk assistent werd aan de veeartsenijschool in Utrecht.

Tegelijkertijd maar langs een andere weg vond ook Lebel, de theorie van het asymetrisch koolstof atoom, waarom deze theorie naar beide geleerden genoemd wordt.

Ofschoon Van 't Hoff, door sommige geleerden fel bestreden werd o. a. Berthelot en Kolb vond hij toch ook van andere zijde waardeering door zijn benoeming tot lid van natuurkundige genootschappen.

In 1877 werd hij lector aan de Amsterdamsche Universiteit, en nog geen 26 jaar oud professor in de scheikunde en mineralogie. Zijn inaugurale rede had tot onderwerp „Fantasie in de wetenschap."

In zijn professoraat werd Van 't Hoff, de grondvester der natuurkundige Scheikunde waarvoor hij met Oswald en Svante Arhenius het Zeitschrift für Physikalische Chemie oprichtte.

Bij een benoeming tot Professor in Leipzig bleef Van 't Hoff in Amsterdam op voorwaarde dat er een nieuw laboratorium voor hem zou gebouwd worden, wat geschiedde. Maar later In 1895 bij een nieuw beroep naar Berlijn, wilde men niet alle eischen inwilligen, welke Van 't Hoff aan zijn blijven in Nederland stelde, en in 1896 verliet hij ons land en hield in Berlijn zijn inaugurale rede, waarin hij aankondigde, dat hij een systematische studie zou gaan doen over de zoutbeddingen de Stassfürt.

In 1901 kwam wat Van 't Hoff zelf genoemd heeft het hoogepunt van zijn leven. Hij hield toen 8 lezingen in Chicago. Op 10 Dec. 1902 was hij bij de 5 eersten aan wien de Nobelprijs geschonken werd. In 1903 werd hij nog gevraagd voor de Universiteit van Utrecht, maar Van 't Hoff bedankte. Hij was nu ook bijna aan 't einde van zijn werk, want in 1906 kwam het begin van zijn ziekte welke zich openbaarde in een bijzondere activiteit. Op deze ziekte heeft hij zeer vele studies gemaakt, om nog de wetenschap te dienen.

In 1910 droeg hij zijn laatste verhandeling af aan de akademie en stierf 11 Maart 1911.

Van 't Hoff was een groot theoreticus, geen enkel patent staat op zijn naam, maar voor de wetenschap heeft hij ontzaggelijke verdiensten. Hij was dan ook lid van 52 wetenschappelijke vereenigingen en eeredoctor van 10 universiteiten.

Jhr. Quarles van Ufford wist op bijzondere interessante wijze dit leven te verhalen met tal van aardige bijzonderheden, die door lichtbeelden werden geillustreerd.

Het was jammer, dat niet een grooter publiek van deze schoone voordracht heeft genoten.

Een geanimeerd bal met zeer versterkte gramofoonmuziek welwillend beschikbaar gesteld door de Ned. Ind. Gas Mij sloot deze avond.

Nog de Salarisregeling der Ambtenaren.

Hieronder laten we volgen de ingekomen stukken waarover we in ons hoofdartikel gesproken hebben.

Met zeer veel genoegen las ik in de „Amigoe di Curaçao" van den 28 Nov. j.l., dat de Redactie hiervan zich voorgestelde eenige beschouwingen te wijden aan het salarisvraagstuk.

Het aantal ingezonden stukken niet willende vergrooten en desniettemin toch op eenige ongelijkheden (om niet te zeggen onbillijkheden) willende wijzen, meen ik het navolgende onder Uw aandacht te mogen brengen.

Globaal gesproken verdient een 1ste luitenant in Holland hetzelfde als een commies op 'n Departement, hier t w e e m a a l zooveel.

Direct zal U tegengevoerd worden, dat zulks niet waar is, en gewezen worden op hetgeen eerstgenoemde aan salaris geniet, doch de emolumenten worden hierbij dan vergeten. En juist in die emolumenten, Mr. Eskes wees er in de K. R. reeds op, zit de onbillijkheid. De geheele politie is „ambtenaar", zij 't dan ook in uniform en die uniform wordt nu op allerlei mogelijke en onmogelijke wijze geëxploiteerd om de heeren extra-voordeelen toe te kennen.

Dus ten eerste: gelijke behandeling voor politie-ambtenaren en andere ambtenaren. Normen, die in Holland gelden, kunnen ook hier toepassing vinden.

De tweede groote onbillijkheid is de verlofsregeling. Dat is een allegaartje van belang.

Uitgezonden ambtenaren, met detacheering, hebben om de zes jaar verlof. Een naar m.i. niet overdreven regeling, wanneer men bijv. let op de geemployeerden bij de C.P.I.M. (toch ook geen filantropische instelling) waar verlof om de v i e r jaar verleend wordt.

Uitgezonden ambtenaren, in vaste Curaçaoschen dienst zien Holland eens in de a c h t jaar terug.

Curaçaosche ambtenaren (boven een zeker salaris) gaan om de *tien* jaar met verlof.

Om dit voor *alle* ambtenaren op zes te brengen (de Curaçaosche ambtenaren hebben tegenwoordig veelal evengoed hun familie en schoolgaande of studeerende kinderen in Holland) is blijkbaar te veel gevergd. Een request, ondersteund door den K. R., is reeds bijna twee jaar geleden naar den Haag gestuurd, doch daar hoort men niets meer van.

Onze officieren, en waarschijnlijk alles wat een uniform draagt, worden hier slechts voor.... d r i e jaar gedetacheerd. Voor hen geldt het kostenbezwaar natuurlijk niet.

Het derde punt is het pensioen.

Indertijd zouden verschillende met name genoemde gelden in een fonds worden gestort. Op die posten zijn in den goeden tijd groote bedragen binnengekomen, doch van storting in een fonds hoort men niets. Hoe 't hiermee nu staat is een groote vraag. Om eenige zekerheid te verschaffen, dat de pensioenen na 10, 20 en meer jaren ook werkelijk zullen worden uitgekeerd, is de vorming van een fonds toch eerste vereischte.

Als conclusie zou ik willen vermelden: Curaçao toone niet alleen in woorden doch ook in daden, dat het woord autonomie geen ijdele klank is. Zij regele zelf de salarissen en de voorwaarden van uitzending en late het gepingel hierover niet aan het Departement van Koloniën over.

Nu schept men zooveel verscheidenheid en.... ontevredenheid, dat de naam van Curaçao geen goed in Holland gedaan wordt, als gevolg waarvan steeds meer moeite worden geboden om de menschen maar alsjeblieft hier te krijgen met verscherping van de ongelijkheid van hen die reeds hier zijn.

Dit opdrijven heeft ook groote ontevredenheid onder de Curaçaoenaars ten gevolge en 't antagonisme tusschen hen en de uitgezonden ambtenaren wordt hiermede aangewakkerd.

Vele salarissen worden betaald aan menschen, die men met soebatten en smeeken hier moet krijgen, terwijl op Curaçao eveneens goede krachten voor die betrekkingen zouden te krijgen zijn. Kijk maar eens naar de politie.

Geef een Curaçaoenaar zulk een salaris . . . en zulke voordeelen, laat een paar goede instructeurs uitkomen en met besparing van overtochts- en uitrustingskosten, zou hier een goed corps gevormd kunnen worden.

Ik zal eindigen, want van het een komt men op 't ander. Nog slechts een opmerking. In Holland is er een salarisvermindering. Best, doch onder de voorwaarde door de regeering zelf gegeven: na drie jaar zullen we weer eens zien. Hier voor Curaçao moge gelden: salaris vermidering, best, doch binnen een of twee jaar hoogstens, een algemeene salarisherziening.

U de verzekering gevend, dat ik Uw moed bewonder om het strijdperk van de salarisregeling te durven betreden en Uwe beschouwingen met groote belangstelling tegemoet ziende, verblijf ik

Hoogachtend,
Uw. Dw.
B. V.

Mijnh. de Redacteur

Naar aanleiding van het in Uw blad opgenomen vergelijkend staatje betreffende ambtenaren-salarissen, moge ik het volgende opmerken:

Al mogen de de vergelijkingen op ondergeschikte punten iets onjuist zijn, ze toonen toch aan, dat er in de Curaçaosche salarisregeling „something rotten"is. Volgens mijn meening blijkt dit ook uit de volgende beschouwing.

De ambtenaren kunnen in het algemeen worden ingedeeld in 3 hoofdcategorieën n. l. A; ambtenaren die alleen L. O. met aanvullend vakonderwijs hebben genoten, B: ambtenaren die M.O. en C: ambtenaren die H. O. hebben genoten.

In de salarisregeling dient dit verschil in opleiding ook tot uitdrukking te komen, echter natuurlijk met inachtname van praktijkjaren, speciale eischen, ouderdom, enz. Zoodat dus b.v. een max. salaris A meer kan bedragen dan een minimum-salaris B, enz.

Men vergelijk b.v. bij de politiedienst in Nederland:

cat. B. adjunct-inspecteur — hoofdinspecteur ± 2000 — ± 6000
cat. A. agent 2de klasse — majoor ± 1500 — ± 3000

De „oude" majoor of hoofd-agent verdient dus meer dan de jonge inspecteur.

Bij de technische diensten b.v.:
cat C: ingenieur — hoofdingenieurs ± 3000 — ± 7000
cat. B: techn. ambt — techn. hoofdambt ± 2000 — ± 5000.

De „oude" techn. ambt. verdient dus meer dan de „jonge" ingenieur.

In een vergelijking van de *maximumsalarissen* die door de verschillende categorieën in normale gevallen kunnen worden bereikt, is evenwel in de Nederlandsche (hetzij rijks prov. of gemeentelijke) regelingen het verschil in opleiding wel degelijk te onderkennen, hetgeen trouwens zeer logisch is te achten.

We zouden kunnen zeggen, dat in Nederland de normale maximum-salarissen van de genoemde categorieën globaal gelegen zijn tusschen de volgende grenzen: van
A 2000 — 3000
B 4000 — 5500
C 6000 — 7500

In de Curaçaosche regeling echter is elke logische grondslag zoek!

Wat max. salaris betreft, vallen hier ongeveer in dezelfde kluwe commies en politieagent en subst. griffier en onder-inspecteur.

Tengevolge van deze gebrekkige regeling (en een eveneens gebrekkige overtochtsregeling, kunnen zich nu de volgende komische gevallen voordoen:

De substituut-griffier van het Hof van Justitie en een gevangen-bewaarder reizen met dezelfde boot . . . de subst-griffier 2de, de cipier 1e klasse!

Een commies-districtmeester reist met zijn onder-inspecteur met dezelfde boot .... de baas 2de, de ondergeschikte 1e klasse!

Echt Curaçaosch!

Hoogachtend,
H.

Bijblad voor 5 December 1931.

De volkenbond die men verdient.

Algemeene ontwapening noodig.

De Osservatore Romano publiceerde een artikel, dat een terugblik wierp op de bemoeiingen, die in het werk zijn gesteld om de Duitsch-Fransche toenadering te bevorderen. Het knoopte daaraan de opmerking vast, dat er in de geschiedenis van meer dan duizend jaar terug steeds sprake is van tweespalt tusschen Frankrijk en Duitschland. Vanaf de tijden van Karel den Grooten, toen het rijk verdeeld werd, tusschen Oost en West-franken, het latere Duitschland en Frankrijk, tot op den huidigen dag zijn er altijd tragische conflicten tusschen beide landen geweest. In de oorlogen 1870—'71 en 1914—'18 ging het om hetzelfde doel: de strijd om de heerschappij. Vroeger gold de spreuk: „Wie den vrede liefheeft, bereidt zich ten oorlog." Deze spreuk is thans een utopie geworden, want wie zich bewapend, ontketent den strijd. Daarom richten alle volkeren een oproep tot de staatslieden: „Geeft ons den vrede!"

Het gaat er nu om, om daartoe den juisten weg te vinden. Men moet thans ook ontwapening op geestelijk gebied vinden. De vrede is niet dood, ook thans niet!

Zij, die den godsvrede tusschen de volkeren willen, zooals die door hen gekenmerkt en verhoopt wordt, zijn van goeden wil.

In een hoofdartikel behandelt de „Osservatore Romano" het conflict tusschen China en Japan en de gevolgen voor het internationale leven. Het blad van het Vaticaan wijst er op, hoe moeilijk het in dergelijke strijdvraag is uit te maken aan welke zijde het recht staat. De hoofden zijn verhit, de troepen rukken op, er worden daden gesteld en dan, ja dan moet de Volkenbond te Genève ingrijpen. Deze beslist weliswaar dat Japan niet in Mandsjoerije mag blijven, de afgevaardigden van beide rijken hooren deze uitspraak aan en de strijd duurt voort. De Japanneezen zijn het er niet mee eens en de Chineezen evenmin. De menschen schimpen en beweren: de geheele Volkenbond is geen knip voor den neus waard.

In ieder geval bewijst het conflict, dat de volkeren den Volkenbond hebben, dien zij verdienen.

Het officieele pauselijke blad trekt dan de conclusie, dat algemeene ontwapening noodzakelijk is. Wanneer een staat afzonderlijk niet meer in de mogelijkheid is met de vuist op de tafel te slaan, is het met den oorlog gedaan.

De staatsman, die dit niet inziet, moge bedenken: „Heden ik, morgen gij." Beter is het, dit van te voren in te zien.

„Ingenieursbelangen"
1 November 1931.

Korte Inhoud.

Dit nummer van Ingenieursbelangen begint met een opstel over „Titel und Bildungsfragen im Ingenieurberuf."

Onder Economica volgt een beschouwing over den huidigen economischen toestand in verband met de Amerikaansche plannen.

Van het in de Efficiency-dagen te Amsterdam verhandelde worden verschillende samenvattingen gegeven, terwijl onder de rubriek Indië een uitvoerige beschrijving van de weekdienst der K. L. M. wordt gegeven.

Met een artikel over doelmatiger onderwijs, boekbespreking en wat allerlei besluit dit nummer.

De lijdensweg van de katholieke kerk in Spanje.

De groote strijd die thans in Spanje wordt uitgevochten gaat niet om het koningsschap of de republiek: het is geen strijd tusschen arm en rijk, maar een geweldige krachtmeting tusschen de katholieke kerk en haar eeuwenoude belagers; de grootmachten der Loge.

De droeve gebeurtenissen van den afgeloopen zomer vormen een lange reeks van bewijzen voor de waarheid van deze stelling.

En ze schijnen goed te werken. Een U. P. telegram althans van 15 Nov. opgenomen in de Boletin Comercial, deelt mede, dat zelfs het Groot-Oosten van Venezuela, door middel van den Heer Ximenes Llebet afgevaardigde in Europa van de algemeene Maçonnieke Unie en van het Groot Oosten in Venezuela zijn goedkeuring aan de Spaansche politiek gegeven hebben.

„Maar de poorten der hel zullen haar niet overweldigen": de Kerk is nog steeds de draagster van die goddelijke belofte: wel zal zij een droeve lijdensnacht meemaken, maar over de duisternis van den Goeden Vrijdag straalt haar toch weer een glanzende Paaschmorgen tegen.

Na deze vervolgingen, die, hoe hard ze ook mogen zijn eens zullen bekroond worden met een glansrijke overwinning, zal de Kerk gelouterd uit den strijd te voorschijn treden. Het martelarenbloed dat hier straks stroomen zal, wordt ook hier het zaad voor een nieuwe christenheid. Want wij staan aan den vooravond van geweldige gebeurtenissen in Spanje. Vroeger heerschte er orde en rust in dit land. Thans is het slechts een opeenvolging van staking en onlusten en allerlei meest vreemdsoortige excessen: noch 't socialisme, noch het communisme hebben hier de overhand, maar thans zegeviert het anarchisme, dat is wel de sterkste bondgenoot van alle God-vijandige machten.

Sommigen hebben gemeend dat met het heengaan van koningshuis en het uitroepen der republiek de revolutie in Spanje was voltooid. Maar nu is de revolutie pas begonnen en het gaat nu niet over het invoeren van groote democratische hervormingen, of om de oplossing van het arbeidersvraagstuk, of de Agrarische kwestie, de alesoverheerschende strijd gaat tegen de Kerk, dat is de vijand, die beschouwt men als de verpersoonlijking van het oude regime, waaraan zooveel fouten kleefden, die nu gewroken moeten worden.

De Jesuieten zijn thans mee van de eerste slachtoffers. Het is een pijnlijk iets, dat juist „volgelingen van den grooten Spanjaard", zooals dezer dagen Unamino in de Kamer, den H. Ignatius van Loyola noemde het eerst van alle godsdienstige orden en congregaties 't land moeten verlaten.

Spanje heeft aan de Societeit van Jezus ontzaglijk veel te danken. Juist op cultureel gebied hadden de Jesuieten ontzaggelijke verdiensten. Ik herinner hier slechts aan het Astronomisch instituut bij Barcelona en aan de Middelbaar Technische School te Madrid (die vier maanden geleden door het gepeupel werd verwoest), waar jaarlijks honderden arbeidersjongens kostelooze opleiding ontvingen. Maar daardoor hadden zij juist zoo'n grooten invloed op het volk, op den middenstand en op de intellectueelen. En daarom moesten zij het eerst 't veld ruimen, vooraleer het vernietigend werk tot resultaat zou kunnen leiden.

Dat is de eenige misdaad der Jesuieten. Want voor al hun wetenschappelijken en cultureelen arbeid hebben zij de staatskas niet armer gemaakt. De inrichtingen van onderwijs, die door de Jesuieten bestuurd werden, ontvingen slechts een geringe vergoeding van de Staat.

Trouwens het bijzonder onderwijs in Spanje bevond zich, wat subsidie betreft in een ellendigen toestand tegenover het openbaar onderwijs.

Aan een staatsuniversiteit verdiende iedere portier meer dan twee professoren aan een Groot Seminarie of een Pauselijke Universiteit samen.

Ieder Spaansch gymnasium kostte aan den Staat meer dan 5 Seminaries en iedere universiteit meer dan 30 theologische scholen. Vele Spaansche Seminaries bewaren in hun bibliotheken een kostbaren boekenschat door de voorvaderen geschreven en verzameld.

Maar de moderne werken, die een professor noodig had, kon men bij gebrek aan geld niet aanschaffen.

En wat de Jesuieten met moeite en ijver hebben opgebouwd, dat moeten zij thans achterlaten, nu ze met smaad en schande uit het land worden gejaagd. Alles wat Spanje aan cultuurgoederen bezit, hebben ze aan de godsdienstige Orden te danken, die thans als staatsburgers en onderdanen des Rijks zijn gediskwalificeerd en die als misdadigers onder politietoezicht worden gesteld. De katholieke Spaansche afgevaardigden hebben in de afgeloopen maanden duidelijk doen uitkomen dat thans diegenen die Spanje in den loop der historie aanzien en beteekenis hebben gegeven over de grenzen worden gejaagd, hetgeen toch absoluut in strijd is met de persoonlijke vrijheid, die aan ieder staatsburger door de grondwet plechtig gewaarborgd is.

Nog een ander staaltje, hoe sectarisch de nieuwe Regeering thans te werk gaat, wat „El mati" meedeelt.

Met ingang van het volgende jaar zullen de zusters van liefde definitief haar taak in de groote gevangenissen van Madrid, Barcelona en Valencia moeten overdragen aan 34 leekenzusters voor wier salarieering de staat jaarlijks honderd zeven duizend pesetas zal moeten uittrekken, terwijl de liefdezusters slechts twee realen per jaar ontvingen voor haar werk, dat zij overigens met algeheele opoffering van zich zelf verrichtten.

Omgerekend betaalde men dus nog geen 50 peseta's terwijl men thans per verpleegster meer als 3000 pesetas, betaald.

En als dan de verpleging nog maar niet omgekeerd evenredig wordt.

Aan het slot van zijn redevoering heeft de afgevaardigde Gil Robbes zijn tegenstanders toegeroepen: „Louter ons door de vervolging! Maar de zege zal aan ons zijn!"

Spanje maakt een zware crisis door, boetend voor de zonden der voorvaderen. Deze vervolging had enkele eeuwen vroeger moeten komen dan zou thans een verjeugdid christendom aan de poorten van het Iberisch schiereiland staan.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij nietplaatsing nimmer teruggegeven.

Mijnheer de Redacteur:

Het is mij een bijzonder genoegen, Mgr. P. I. Verriet van harte geluk te wenschen met Zijne benoeming, tot Apostolisch Vicaris van Curaçao.

Het doel van Zijne Hoogwaardige Excellentie was altijd het streven voor de vooruitgang van het Curaçaosche volk op geestelijk en sociaal gebied.

God geve, dat Zijne Hoogw: Excellentie in zijn nieuwe werkkring de verwezenlijking van al Zijn wenschen voor ons volk moge vinden en tot nut der maatschappij daarin voor lange jaren moge blijven.

Aanvaard Mgr. Verriet Uw nieuw Ambt met gezondheid vervul Uw nieuwe plichten met tevredenheid en met ijver die een der kenmerken is van Uw karakter, en met helder hoofd en een rein geweten, weten te verheffen boven de gewone lasten, die aan ieder Ambt verbonden zijn.

Mijnheer de Red:, Na het bovenstaande rest mij nog een wensch dien ik onmogelijk verzwijgen kan - de wensch namelijk, dat de hartelijke toegenegenheid van Sympathie die tusschen Zijne Hoogw: Excellentie en ons volk bestaat, van zijne zijde nimmer moge verflauwen maar met den dag zullen verwarmen.

Jacobo A. Hernandez.

Van Aruba.

Arubaansche Tact?

Eenige weken geleden, gebeurde er een ongeluk in de bocht „Chesterfield" aan de nieuwe weg van Oranjestad naar San Nicolaas. Het was een twee seater auto, waarin eenige heeren en een dame zich bevonden. Waarschijnlijk door te groote snelheid werd de auto met inzittenden over de brugleuning gesmakt, met gevolg dat een deel van de auto aan de brugleuning hing, een ander deel in de rooi lag. De brugleuning was gedeeltelijk vernield maar wat erger was een der inzittenden dood, de dame had haar arm gebroken, de rest kwam met de schrik vrij. Nadat eerst getracht was de doode de schuld te geven van het ongeluk door te zeggen dat de doode als chauffeur had dienst gedaan, hoorde de werkelijke schuldige DRIE MAANDEN tegen zich eischen wegens dood door schuld.

De veroordeelde was een Amerikaan. Dacht U nu dat die nu ook zijn lot zou ondergaan? en in de gevangenis terecht kwam? Geen sprake van, dat heer zit veilig en wel in Amerika.

Nog niet zoo lang geleden gebeurde er een ongeluk op het terrein van de PANAM wat het leven koste aan TWEE ARUBANEN. Beide getrouwd en één vader van een groot gezin. De PANAM is genegen die nabestaanden tegemoet te komen. MOOI? neen PLICHT, en niets meer dan dat ofschoon de wet nergens in voorziet. Maar de schuldige aan dit ongeluk? Al of niet opzettelijk of al te lichtvaardig gehandeld? Waarom is die niet voor den rechter verschenen? Men mompelt met dezelfde boot vertrokken als veroorzaakte uit bovenstaand ongeluk. Natuurlijk het is een Vreemdeling een Amerikaan.

Iedereen spreekt nog over de griezelige ontdekking van lijkschennis aan een der vooraanstaande ingezetenen. Bij onderzoek is gebleken dat een schedel en nog wat aan het geraamte ontbraken.

De vrouw van de overledene leeft nog, evenals haar kinderen. Het gerecht heeft de zaak in onderzoek, het betreft hier een Arubiaansche familie. Zou die dure Hollandsche politie de schuldige niet kunnen vinden opdat hij zijn gerechte straf kan ondergaan? Of richt er zijns ook een boot klaar opdat de schuldige ongestraft het eiland kan verlaten?

Vorige week had een Arubaan een kip gestolen. Er heerscht veel werkeloosheid te Aruba. Direkt in het fort, die man mocht de politie eens ontsnappen.

Het betreft hier een Arubiaan.

Deze week werd er op het EAGLE terrein een vrouw lastig gevallen door een getrouwde Arubiaan. Dat zoo iets niet te pas komt, daarover zal iedereen het eens zijn. Ieder moet veilig over straat kunnen gaan. Maar moet die Arubiaan nu *drie dagen en drie nachten* opgesloten worden in het fort voor zoogenaamd onderzoek? Het is geen vreemdeling die ontvluchten kan.

Wie onderhoudt in dien tijd zijn gezin. Wie zal de schande vergelden als blijkt dat de man onschuldig is? Het is maar een Arubiaan.

Wil de politie dat takt noemen? Als men het lijstje nagaat, komt men dan niet tot de overtuiging dat de vreemdeling een bevoorrechte plaats inneemt en wij Arubianen er zoo ongunstig aan toe zijn?

De veroordeelde Amerikaan kan ontsnappen, De nog niet veroordeelde Amerikaan kan ook ontsnappen (twee Arubiaansche slachtoffers), de dader van het leed die Arubiaansche familie aangedaan kan niet gevonden worden. De Arubiaan die een kip gestolen heeft moet in het fort, de Arubiaan die het een ander lastig maakt op straat opgesloten voor onderzoek en nog wel drie dagen lang in het fort.

Gelooft de Politie zelf niet dat hier met verschillende maten gemeten word? Landraden kunt U hier niets aan doen? Is zulk optreden goed en tactvol.

Moendo.

Aan de Kaak.

Het Koloniaal weekblad, is zeer terecht, maar niet te spreken, over wat door eenige leden der Kolonialen Raad gedaan is, met de indertijd voorgestelde verhooging der accijnzen. Thans neemt het onder bovenstaande titel weer een stuk over van een briefschrijver in het *Vaderland*, dat luidt als volgt:

„De behandeling van de suppletoire begrooting, gepaard gaande met een verhooging van den accijns op gedistilleerd en de invoerrechten op Bier, Sigaretten en Wijn mocht zich weer in groote belangstelling van de zijde van het publiek verheugen.

De sympathie, die de Koloniale Raad zich bezig was te veroveren, heeft echter 'n geduchten duw gekregen door de houding van eenige leden van dit college. Het bestuur had namelijk een paar dagen van te voren den Raad van zijn voornemen tot genoemde verhoogingen in kennis gesteld door het indienen van verordeningen. Van deze wetenschap hebben toen eenige leden, tevens in den handel geïnteresseerd, dankbaar gebruik gemaakt om zich zelf eenige tonnen gouds in de zakken te spelen ten koste van 's Lands kas door groote hoeveelheden artikelen vrij te maken en uit te klaren. Velen hebben dit dezen leden kwalijk genomen doch de vraag rijst, of de fout niet veeleer bij het bestuur zelf gezocht moet worden dat van geloof was, dat bij de handels-lieden-leden de rok nader dan het hemd is en wie is tegenwoordig nog zoo kinderlijk, om te gelooven, dat zooiets mogelijk is?"

Surinaamsche rijst

Hier op Curacao hebben we geen voldoende idee, wat een krachtvoedsel de rijst is; daarvoor moeten we in de Oost zijn met zijn Indische rijsttafels en vooral bij de Chineezen.

Toch is rijst een veel gebruikt voedsel in ons dagelijksch leven ook op Curacao.

Groote hoeveelheden worden hier dan ook geïmporteerd uit Holland-Duitschland-Spanje en Amerika, die dit product over het algemeen uit de koloniën betrekken.

Dit is echter geglansde rijst, een bewerking welke het product duurder maakt, maar waardoor het niet aan innerlijke waarde wint. Ook de vrachtprijzen voor de geïmporteerde rijst maken een groot verhoudingscijfer uit in den prijs.

We ontvingen dezer dagen monsters van Surinaamsche rijst, niet geglansd maar dan ook goedkooper. Onder de twee soorten die we ontvingen is ook een bruine rijst, welke bijzonder van smaak is. Ook de mindere vrachtprijs kan dit product goedkooper doen zijn.

Nog een bijzondere reden voor het koopen van deze rijst, die wat prijs en smaak heel goed kan concureeren met andere soorten, is, dat deze komt van onze zusterkolonie Suriname. Zeer terecht roept men in de huidige malaisetijd om eigen werklui, eigen industrie. Laten we dit beginsel ook hoog houden bij het inkoopen onzer voedingsmiddelen.

Gelijk de andere Surinaamsche producten wordt ook deze rijst geïmporteerd door het Surinaamsch Handelsagentschap, E. & G. Martijn.

Steunt het Apostolaat der Zee.

Boekbespreking.

DE BESCHAAFDE JONGEN.

Dr. Tihamér Tóth.

Prijs fl 1.30

In dit boek behandelt Prof. Dr. Tihamér Tóth meer dan de titel aangeeft. 't Eerste hoofdstuk alleen gaat over uiterlijke beschaving. 't Tweede over studie; 't laatste over beroepskeuze. Beleefdheid en karakter hangen nauw samen. Wie zich zelf weet te plooien, om anderen, wie andermans gebreken door de vingers ziet, wie vrienden in nood helpt, is niet alleen beschaafd, maar toont daardoor reeds iemand van karakter te zijn. Als dat bewezen is, leert Dr. Tihamér Tóth aan de opgroeiende jongens, op de hem eigen manier, met juistheid en overtuiging, hoe men zich uiterlijk te gedragen heeft, hoe in gezelschap, hoe kleeding moet zitten, hoe men moet eten, brieven moet schrijven, zich gedragen temidden van meisjes, etc. Alleen al om de opvattingen over sport, heeft 't boek z'n waarde. „Beoefen sport redelijk, met mate, niet om 't record, maar om uw gezondheid te bevoordeelen."

't Hoofdstuk over studie geeft niet enkel practische maatregels, maar 't behandelt tevens heel diep eenige theoretische quaesties, waarover menig jongen in die dagen zit te tobben, b. v. waarom dat Latijn en Grieksch, waarom die blijvende oefening van 't geheugen. Over lezen, koopen van boeken, over leeren van muziek, over stemoefening en zingen, over voordracht weet de fijne opvoeder goede raad te geven.

't Laatste hoofdstuk wel wat te kort, bespreekt de beroepskeuze. Wat zal ik worden? Priester? Medicus? Leeraar, advocaat? Ingenieur? etc. Eischen voor ieder ambt geeft hij aan.

't Boek zal de opgroeiende jongens zeker pakken, omdat hun belangen met zoo'n zorg en kennis van zaken zijn behandeld.

Verkrijgbaar bij de
R. K. Boekhandel „St-AUGUSTINUS"
St-Thomascollege Telefoon 56
St-Martinusgesticht Brionplein Tel. 248
Fraterhuis Aruba Fraterhuis Bonaire.

Nadruk verboden.

BELLADONNA.

Oorspronkelijk verhaal door

D. STRATER.

15

De duivel had dus met hem gemakkelijk spel. Door hem voortdurend die gedachte van 'n plotselingen dood van Karsten voor te houden, en hem in te blazen, hoe gemakkelijk dit gaan zou door 'n snelwerkend vergift, raakte Determan allengs met dit denkbeeld geheel vertrouwd. Hij wist, hoe gemakkelijk het was zich vergift te verschaffen en kende door zijn tooneelstudies verscheidene vergiften en hun uitwerking. 'n Sterk extract van belladonna was wel het geëigende vergift. De uitwerking was bliksemsnel en had veel overeenkomst met 'n geval van beroerte. Als hij nu maar zorgde, dat niemand het geringste vermoeden op hem kon hebben, was alles in orde. Maar daartoe moest hij de daad zelf volvoeren. Hij moest dus 'n reden vinden, om een kort verlof naar Holland te vragen en het vergift op een of andere manier toe te dienen.

Het voornemen om Karsten te dooden, stond nu geheel bij hem vast. Hij verhaalde daarom aan Anny, uit Holland bericht te hebben ontvangen van het overlijden van 'n verren bloedverwant, van wien hij waarschijnlijk 'n aardig bedrag zou kunnen erven, maar dat zijn overkomst hiertoe noodzakelijk was. Na terugkeer zouden zij dan trouwen.

Hij wist natuurlijk, dat bij z'n terugkomst slecht nieuws moest meegebracht worden, als zou de erfenis tegengevallen zijn; maar dan was Karsten allang dood en kon Anny elk oogenblik uit Holland bericht ontvangen, welk fortuin haar ten deel gevallen was. En daar alles reeds in tusschen voorhun huwelijk in gereedheid was gebracht, ging dit dan toch door.

Anny zelf ontving dit nieuws met ingenomenheid. Het leven, dat zij leidde, bevredigde haar in 't geheel niet hoe verblindend en gelukkig het in oogenschijn ook was. De vele aanzoeken, waarmede zij achtervolgd werd ondanks het feit, dat zij verloofd was, stonden haar tegen. Bovendien verslond de levenwijze, die zij moest leiden, schatten gelds, zoodat van overleggen niets kwam. Haar huwelijk met Determan was dus het eenige middel om het haar tegenwoordig leven te breken. Toen Determan 's avonds op den dag van zijn vertrek, in elegant reiskostuum gekleed, van Anny en hare moeder afscheid nam, drukte hij Anny langen tijd aan z'n hart... Iets zeide hem inwendig, dat het de laatste maal zou zijn...

Na zijn afscheid begaf Determan zich echter niet rechtstreeks naar de boot. Hij had z'n maatregelen zoo getroffen, dat ontdekking van zijn plan zoo goed als uitgesloten was. Zijn groote vaardigheid in 't grimeeren zou hem hierbij te hulp komen.

Hij keerde ongemerkt naar z'n nieuw pension terug. Op zijn kamer gekomen, nam hij uit een koffer 'n ander kleeren, 'n valschen baard en pruik. Zijn vermomming was spoedig gereed, en toen hij zich alvorens de kamer te verlaten voor 't laatst in den spiegel bekeek, was hij zoo bedriegelijk in 'n Poolschen landverhuizer veranderd, dat niemand hem zou herkend hebben. Zoo verliet hij ongemerkt z'n pension, in gang en houding volkomen het type naboostend, dat hij voorstelde. Hij had zich valsche papieren weten te verschaffen ten name van 'n zekeren Ledochowsky en verbeeldde nu 'n landverhuizer, die naar z'n vaderland terugkeerde. In het smerige valies, dat hij bij zich droeg bevond zich enkel wat lijfgoed. Het vergift, dat één zijner vrienden hem had weten te bezorgen, en dat hem op de film verraden zou droeg hij zorgvuldig verstopt bij zich, met al het geld dat hij bezat.

Gedurende den overtocht speelde hij z'n rol zoo uitstekend, dat niemand argwaan kreeg. Door z'n verblijf in New-York had hij ook wat kennis van Duitsch en Jiddisch opgedaan, zoodat toen hij in Rotterdam voet aan wal zette en in 't Jiddisch naar 'n landverhuizershotel vroeg, hem de weg gewezen werd onder de gebruikelijke toevoeging, die men 'n Jood meent te moeten geven.

Den volgende morgen liet hij zich 'n eenvoudig costuum brengen. De Joodsche vermomming zou hem in het stadje, waar Karsten woonde, te zeer verraden en bovendien te veel hinderen, omdat zij hem belette, zich vlug te bewegen. Ook nu echter zorgde hij ervoor, z'n uiterlijk te veranderen.

Eenmaal in Rotterdam, kon hij de verzoeking geen weerstand bieden, nog eens langs het kantoor van notaris Verloop te gaan. Het sloeg juist half twee toen hij dit bereikte. En wie kwam daar aangestapt? Mijnheer Willemse, de eerste klerk! Even onverstoorbaar als altijd, in dezelfde zwarte jas, denzelfden hoogen hoed op, en met dezelfde paraplue in de hand. Alleen leek hij 'n beetje ouder geworden. Zou hij hem nog herkennen? Maar neen, Willemse liep hem voorbij en de stoep op, om aan te bellen.

Zou van Etten er nog zijn, z'n vorige ambtgenoot? Die zou wel weer te laat komen Werkelijk, na 'n minuut of vijf kwam hij aanzetten. Maar ook hij kende z'n ouden vriend niet meer.

Determan had nu tegelijk de zekerheid, dat z'n vermomming hem niet verraden zou, en begaf zich nu naar het plaatsje, waar mijnheer Karsten woonde.

Al spoedig had hij zich daar georiënteerd 's Namiddags ging hij het huis, waar mijnheer Karsten woonde, eens opnemen.

Toen hij om het huis heen ging, zag hij onbemerkt, dat juffrouw Stibbe bezig was, in den tuin perziken te plukken. Het schenen de laatste te zijn, want aan de overige boomen hingen er geen meer. Determan zag ook, hoe zij aan den boom bij het poortje nog twee vruchten liet hangen, en het denkbeeld kwam nu bij hem op, dat die perziken het best voor z'n plan geschikt waren.

Ongemerkt sloop hij weer weg en hield zich verder den heelen dag verborgen. Maar 's nachts bij het heldere maanlicht ging hij andermaal naar den tuin van het slachtoffer. Eerst beproefde hij het tuindeurtje te openen, met het gevolg, dat hij daar vingerafdrukken naliet, die hem zouden verraden. Toen dit niet openging, klom hij op den muur op de plaats, waaronder de perzikboom stond. Hij kon vandaar gemakkelijk de twee overgebleven perziken bereiken en deed er voorzichtig het vergift in. Nadat hij zich overtuigd had, dat aan de perziken niets van buiten te zien was, liet hij zich behoedzaam van den muur afglijden. Hij bemerkte daarbij echter niet, dat het sigarenzakje, dat hij bij Westerbeek had in ontvangst genomen, uit zijn jaszak schoof en in den tuin viel.

(Wordt vervolgd.)

BEKENDMAKING.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst maakt hierbij bekend dat er gedurende de eerste helft van de maand December, elken Dinsdag en Donderdag tusschen 9 u. en 10 u. v.m. gelegenheid bestaat tot kostelooze inenting op het laboratorium van den Openbaren Gezondheidsdienst.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst,
P. I. HENRIQUEZ.

3 — 2

Bekendmaking.

De openbare verkooping van juweelen en gouden en zilveren voorwerpen, van en met **1 Januari 1930** *tot en met* **30 Juli 1930** *ter De Spaar- en Beleenbank van Curaçao beleend onder* **No. U 6907** *tot en met* **No. W 4400** *zal aanvangen op* **Donderdag** *den* **26 November a.s.**, *des voormiddags te* **negen uur**, *in het lokaal der vennootschap en zal worden voortgezet op de volgende* **Donderdagen.**

Belanghebbenden worden verzoch den verkoop van hunne panden te voorkomen door **zoo spoedig mogelijk** *de verschuldigde interesten te komen aanzuiveren.*

Willemstad, 21 den November 1931

De Voorzitter,

9 *P. L. Gorsira.*